

Safn No 1

af ymisliqú.

Byrjat: 3. Júlí, 1888.

Endað: 12. Apríl, 1898.

Cigandi bókskráin er nú, 24. Júní 1923.

~~Stefn~~
Stefn Þómasson bókagjafkerfi

Innihald.

Tölvinnar takna blaðsönni-tölv.

~~1-18.~~

Büddha-Lovens 10 Búd: 19.-

Ymislegt „Púðir“: 20.-34.-

Verðlag i Minnesöta, 1885: 34.-35.-

Skumar, að 1887, aðkomur: 35.-

Entwísláinn, að 1887: 36.-37.-

Ymislegt „Púðir“: 38.-41.-

Ternesov þara L. deipnei L.: 41.-

En Mand með 14 Hústrúer: 42.-47.-

Ymislegt „Púðir“: 48.-55.-

Lönnar, að 1888, aðkomur, 56.-

Ymislegt „Púðir“: 57.-64.-

Robespierre: 65.-

Ymislegt „Púðir“: 67.-70.-

Melkalkó-lim: 71.-

Ymislegt „Púðir“: 72.-80.-

„Vandhæfis“-Konfirmantar: 80.-

At hafið við háskólann, i Skólun, gat
Rektor magnífikús fess, ~~at~~ árið 1887,
að þá væri þar 1500 stúdentar, mótis
við 700 árið 1879. - Sama heyr-
-ist iu ymsum löndum. -

Büddhalovens 10 Búd:

1. Þú mað ekki dræbe noget levende
Veesen. -
2. Þi stjale. -
3. Þi vove ikkyðsk. -
4. Þi besmitte din Mund.
5. Þi drikke stærke Drikke.
6. Þi pynte dit Haar, og male dit Legeme.
7. Þi sees þaa Lang, Dands, Skiespil.
8. Þi sidde eller ligge þaa et høit og høvt Leie.
9. Þi spise udenfor der bestemte Tider. -
10. Ikke eie Guld, Sølv, eller værdifulde Ting. -

Foruden disse 10 Búd forelægges
der Præstens 250 andre, efterat han
først er indviet ved Ragnung af Højæg
og Hoved. -

London: Borgarnafn er keltneiskt, og þýtt-
-ir: vatnsborg (Linn = vatn; drin = borg). -

Fatakvabyrðin hefur minnkað á árin-
-um 1872-81 þannig:

Í Svíamtiðum um 27%

Í Vestramtiðum um 33 -

Í N. A. amtiðum um 44 ~~35~~ -

Á öllum Íslandi 35 -

Belvogs 1884: tæta 358 hestav. Utthey: 107.

Grunn - - tæta 10,000 h. Utthey: 16 þús.

Grafur - - tæta 1500 h. Utthey: 3090.

Ísland - - tæta 340 þús. h. Utthey 625 þ.

En skjólur vantar algjörð um töru ív
31 hveppi; og um utthey ív 32 hveppum. -

Brenniv. tollv: Danmörk 0. og á pt. Svíþj: 0. 37.

Norr. 0. 55. Rússl. 0. 71. N. Ameríka 0. 86. Belgía:

1.00. Engl: 1.05. -

En ung Pige í et Pensionat, der skulde
broðere et Par Pjöfler til sin Fader, sagde
sikkende til en af sine Medelever: "O, Fariþ,
hvær Dú dog er lykkelig. Dín Fader har jo et
Pjöfler. Dú behöver kinn at broðere een
Pjöfler." }

En Tossé vilde vide, hvorledes han sáa
úd, naar han sov. Han satte sig derfor
foran et Speil, og lukkede Øinene. -

Í det samme Øieblik et Tog afgik, kom
en Mand løbende til Jernbanestation-
-en, og udbrød ængselig: "Gaa, for Pokker;
nú gæer det Tog ad Hævede til; og jeg
skulde have været med." -

Moderen: "Hvad spekulerer du paa, Val-
-borg? - Den 8-aarige Valborg: "Gut ved,
hvem der skal betale mit Bryllupsjogilde.
Fader, eller min Brudgom. -

Ved 3 Leiligheder løser man vet Mennesket
at kjendes: ved Pengesager, Drikkenskab,
og Vrede. -

Menneskene strider om Religionen; skrive
for den; kæmpe for den; dø for den; alt
andet, end leve for den. -

"Atk, hv. Pastor, jeg vilde ønske, at jeg
kunde tage mine Penge med", sagde en
gammel rig Mand, der var ved at dø. -

Svar: "Det vilde ikke hjælpe Dem
noget; de vilde smelte, der hvor De
kommer hen." -

Siberias: Í forgrinu Weschoianski við Jena-
 fljót kemur mest kúldi, sem men þekkja
 á jörðinni. Þín mesti kúldi, er men nokk-
 -urttíma hafa orðið fyrir, var þar 31. Des.,
 1871: ÷ 63 C°. Medalhiti í Janúar er:
 ÷ 49 C°. ~~Nær Schafinu er aftur heitara~~ Við
 minni á Janafjötinu er aftur heitara. Heit-
 -asti mánuður, Júlí: + 15 C°. Medalhiti árs:
 ÷ 16 C°. Nær Schafinu er aftur heitara. Við
 minni á Janafjötinu er medalhiti í Jan-
 -úar: ÷ 41 C°.

Árið 1881 var 23. hver maður á sveis á
 landinu. En árið 1850: 48. hver maður.

Árið 1885 höfuð Svakkar 180 fiskiskip hér
 við landi; en 218 árið áður, líkt og vant
 er.

Árið 1314: mjög mikil harðindi. Og, fyrir
 því, að feniður var mjög svo fallin, varð
 mikill manndaði af hungri; og er mælt,
 að 300 lík hafi þá komið að Strandakirkju
 (Strandarkirkju?).

Fra 1749 til 1785 segir Hlænes biskup, að
 Landsmönnum hafi fækkað um 10357.

Flvaskipið Gottaborg strandaði á framsígl-
 -ingun 5. Nóvember 1718 á Jarl. h. -skerti,
 af útsýninguformi.

At jeta fyrir sig fram, og berga í högt-
 -um sinum, er hámodins í flestum við-
 -skiptum manna hér á landi. Því; að
 koma á framsökna- feldis- framfara-
 -fundi, steypas þar sagnbólur; greiða at-
 -kvæði um margt og mikið; og gleyma
 svo framkvæmdum á flestu, þegar heim
 kemur í búskapas- og skuldabælis. Þetta
 er vitast: 1885.

Á Svaklandi eru á ári hvarju búnað
 til 1,900,000 hektolitras (1 h. á 100 p.) af al-
 -kóhóli; en þar af eru að einu 34^{h.} af
 vinanda. Þitt er tilbúin vinandi (alcohol
 d'industrie), er fæst úr jarðeplum, &c.
 At þú efnafæðinga er, að þetta efni sé 7
 sinum eitruðva, en epta vinandi.

Fólki fjálgar í Norðalþingi um 3 mill. á
 ári. Árið 1870-80 hafa flúst frá Ís-
 -landi um 3000 manns. Kostnaður Íslands
 við, að byggja Vestheim, er: lítingar 3½ mill.
 Flv., á tímabilinu 1873-80. Af 72 þ. man-
 -um á Íslandi eru 3-4 þús., sem ekki
 er bændafólki. Í mislingunum 1882 dóu
 um 1000.

Naar det er Skinden, søms i Forlovels-
-Tiden siger Ja til alt, vil det ofte i
ægteskabet blive Manden, som kommer til,
at sige Ja. -

En falsk Ven er søm en Skygge. I
Jolskris kan man ikke blive ham kvit,
men i Graaveis er han sporløst forvund-
-en. -

"Hei Wessél, nu lyver De; det kan jeg se
paa Dem; De bliver rød i Hovedet," sagde
engang en gammel Smedmester, hvis
Næse Vinen havde farvet ^{id} rød. -

"Omforladelse; det er Gjenskinnet af Deres
røde Næse". -

"Har De hørt det Wessél, at i England
har man besluttet, at drive alle Apler og
Digtare, som drikker, ud af Landet?"

Svar: "Gudskelov, vi to er ikke i England". -

Manden: "Hvad mener Du, kjære Kone, skal
jeg lade mig livsforsikre? Jeg har intet
rigtigt Held i, at spekulere. Jeg er bange
for, at, naar jeg lader mig forsikre, saa dør
jeg aldrig."

Frøuen: "Hei, søde Mand, saa troer jeg, at
det er det bedste, at du lader det lade
være. -

En ung, sømrik, men dumm Pige beklagede
sig over, at hun stedse var beleivet af
Fjæbedere. -

"Du behøver blot at tale," trøstede en
Dame, saa lader man Dem nok i Ps". -

En katolsk geistlig besluttede sig endelig,
paa Grund af en lang Dyrtid, til, i
Spidsen af sine Logneborn, at fivanstalte
en Procession igjennem Markerne, som
hørte til Lognet, for at medbede Velsign-
-else over Tødens gode Væxt. Hvergang
han kom til en stige, som hun lovede
ringe Udbytte; sagde han:

"Børn, her hjælper hverken Syngen eller
Bedew; her maa Gjødning til". -

Havfiskeri er her um bil 4-5 søm um
sæt samari, helden blautfiske. -

Götlandsheidi er: 130 □ mil. -

Seld uld, 1883, fra Kristvali og N. Gja-
-landi, fyris 2 1/2 mill. pd. st. -

Betri göt i millum, godri, en litten dän-
dinkelheit. -

Et Villingavatri er 5 veislä: heyrveisla
klandveisla, skitveisla, vats-r. mjötkv.-r. -

Güllbringusýsla fékk, 1886, hallerislán,
20 þ. Sk. En hún hefur á 3 árum, hvar
- af tvö voru hallerisar, eytt 180 þ. Sk. í
vinföng, eða ár. 60 þ. Sk. -

Árin 1882-85 var í R. vik eytt 43 þ.
þt. Bajeršköl á dri; eða 116 þ. $\frac{1}{2}$ bajerúnn.

Folkatal á Alftanesi, 1886:

Garðahveppur: 1000 íbúar;

Besöskt. - " - 500 - " -

Þótt evú hlútafetti (jár in ve) s: eigandi
kvatasinnar á beinan aðgang að jörðinni
sjálfri, og engin öðru. -

Þat ev. meiri næving í söltuðri kjoti,
en nýr; og en meiri næving í reyktu
kjoti, en söltuðri. -

Þegar búið var, að taka gjaf tollin frá
Pröfostum (1579), var búið, að fá nokk-
-urn til þess embættis, sív landsheveran,
Þrosturinn Gedde, varð (1596) að gjöra
þá skikkun, að hver sá prestur, sem eigi
vildi, þá Þriskúpinu skipar, skyldi missa
sitt kall; og varla sýnast þrófostidæm-
-in allstakar hafa komist í reglulegt

Í Hjálmalholtri var kirkja
hr 1805. Var þá lögð til
Hrannings.

Þar at: úr Flakks segir;
þott vei hóf um mannt,
vörp yði, malsinld, og
vadrændri, verðum vei
þó taldri með alþýðu-
-monnum, ef oss vantar
þ eða 7 þn's. í at er ga
400 þn's. sestari eyvina
(sestaria). Þetta er = 66
þn's. Þvinn.

Bls. 28.

Flvati'nú Þakki'nú segir:
 Flvad er þú sém vinnuþráttja
 getur ei hel leiðar kumid? Þú
 birtir það, sém, hálit er. Þú
 betur vinnu mána vektast, og
 kynnir dæðleisni þína fram, til
 laundaga, telur byrðar, af hring-
 sjúkum sálum, kenir oss
 njar listir. Þv eru hafa eigi
 hinni hinni fjölgandi bikarar
 gert orðungallan? Þv eru hafa
 þeir eigi gert fjölgandi, í kva-
 -appri fátækli.

* * *

Þetta mündi, Tempelurinn
 eigi líka.

hinnir fjölgandi bikarar eigi gjört orð-
 -singjallan? Þv eru hafa þeir eigi gjört
 fjölgandi, í kvaðri fátækli?—

Lami (I, 13): Þetta meinsamlega silfr-
 -þorsti og silfrhúningur, sökis einhveru.

Þúinn hvosá sér af þvi, að vera hvein-
 -lyndir, sém i vaun og veru eru
 að einu ókristeisis; en singjatra ein-
 -ungis fyrir sjálfum sér.—

Den islandske Handel bringer Danmark:
 1/2 Mill. Skr. Brutto, hvoraf mindst 360,
 000 tilflyde Arbejdsklassen. De danske
 Skibes Fragt i denne Trafik: 850,000.—

Um Alaskavothensit hefr vesit orkt:

Þegar i áskri þri ískatis lesti
 met ávinnunni tókst þeir i illsku að dafna,
 afast i svivintu dyggðum að hafna,
 ni fristu að bögglast við blatastjórn.
 Að blekkja og tala þjóð voss lands.
 Þú sagtú: min afi skal offrast sém frim,
 a' altari helgu samleikans.

Þeir lét aldrei betur að ljúga, en þá,
 er þri lest vera, að þerjast und' samleiki markjum.

Ju er en hid sama argværlig þj,
þu aldrei getirðin skáinad grand;
og sömu þvaxis þu yðkar en,
at ata övirvörðu bestu menn.

En Læser gjorde sit bedste, for at faa en
tykkhoved Dreng til, at fatte, hvad man
forstaaer ved Samvittigheden; og spurgte
ham tilsidst, hvad det var, der gjorde
ham ilde tilmode, naar han havde
gjort noget galt.

Svar: „Min Faders tykke Spankrør.“

Naar Du kun vil, hvad Du skal, saa
kan Du, hvad Du vil.

En bekjendt tydisk Lærd, der var meg-
-et distrait, var indbudt til Middag
hos en meget fornem Familie. Medens
man spiste Suppen, reiste han sig m-
-et op, og sagde, idet han bilde sig ind,
at han var i sit Hjem, ganske pat-
-hetisk, til de tilstedeværende: „Mine Da-
-mer og Herrer; jeg maa bede Dem
undskyld, at Suppen er saa slet, men
-min Kone er for Tidens reist bort.“

En Dame sagdes om en Præst,
der talte meget sagte, men samtidig

gestikulevede stærkt: „Hans taler med
Hænderne; og vi høre med Øinene.“

Det er ingen Kunst, at give, naar
man har noget at give af. Men
det er en Kunst, at hjælpe, forviden
at give.

Altsaa mine Damer, De ønskes, at
jeg skal sige min Mening om Agtes-
-skabet. Nivél - tænke Dem en Kiru,
i hvilken der ligger ni Slanger, og kun
en Stab. Den, som vil give sig, støtt-
-es Haanden ned i Kiruen - i Haab
om, at faa fat paa den ene røde Stab.

Praktisk. En Menneskefjende gives folg-
-ende praktiske Raad: „Hvis Du
skulde være saa uheldig, at blive
overfalden om Natten, saa skal Du
ikke raabe: „Hordese“, thi da vil ikke
et eneste Menneske høre Dig. Irvig deri-
-mod: „Brand!“ og Enhver vil være ude
af Huset i en Fart.“

Logisk. Smith: „En deilig Vin, ikke
sands? Gives der noget ~~to~~ bedre i Verden,
end et godt Glas Vin?“
Brevman: „Ja, en hel Flaske.“

Letsind er den første Kilde til enhver
Ulykke, som træer os. — Ros er Dydens
Kammerpige; men der gjo'ves dog langt
ofteve Skiv til Kammerpigens, end til Friem.

Panamaekvædringen. Verke þetta hóf
Lesseps á nýjri 1882. Talið er, að öllu
verði lokit 1893, eða 94. Að verki þessu
vina 20 þús. verkmanna, og þ 1 þús. verk-
-stjórnar. Aðtladr kostnaðr: 600 mill.
franka. En það hvökkur alls eigi. Jæg-
-ar skuldur er þúin, stýttist sjóleitin,
frá Eirvíju til Kyrrahafsins, um
2500 millur.

Kviteisi þrúfa menn eigi að lava. Þá,
sem hefú gott hjarta, og er manndlegur
við alla, er hverjum manni kviteisari.

En gíot Þone sagde til en ung Pige:
„De skulde heller kaste Dem i Stadsgraven,
eller i et rivende Vandfald, end gíote Dem.“
„Det vilde jeg ogsaa, dersom jeg var vis
paa, at finde en Agtefalle paa Bunden,
svarede den unge Pige. —

Læseren: „Johann, hvad ere dine Støvler
lavde af?“ læs

Johann: „af Leder“. L: „Hvorfor faaer man
Lederet?“ Jh: „af Oxens Hud“. L: „Hvilket
Dyr er det altsaa, som giver dig Støv-
-ler, og som giver dig Hjød, at spise?“
Jh: „Det er Fa'er.“

I et amerikansk Blad kunde man
læse følgende Avertissement: Min
Hustru er enten gaet vild, eller
bleven bortført. Den, som træffer hende,
giver jeg herved fuld Bet til, at be-
-holde hende. Hvis Noget vil berge
hende Noget, maa det staa ham frit.
Men, da jeg ikke pleier at betale mine
egens Gjæld, er det ikke megen Bime-
-lighed for, at jeg skulde betale hendes.
Hvilket tjener til almindelig Rindretning.

En Mand havde truet sin Kone med,
at, hvis hún ikke hørtes op med, at
drikke Spiritus, vilde han begrave hende
levende. En Dag, da hún havde sovet ind,
i en dygtig Reis, lagde han hende i en
Kiste, med Luffhul i Laaget, satte Kisten
ned i en mørk Hølder, og ventede saa, for
at blive Vidne til hendes Døme om Hjælps
og Løftet om Forbedring. Endelig vaagnede
hun da, og saa vendte hún sig et Par Gange

i Kristni, og vaabte:

"Naa, hvar þu en Dram, at give mig, her
i den anden Verden."

Verðlag

i State of Minnesota, 20. April, 1885.

Nöfn hlütanna.	Doll.	Sk.
Brikun arhestu, 5 veta	125.00.	468.00.
Folald, 6 manada	25.00.	93.00.
Flyr, kefld	26.00.	97.00.
Straitgripur, 2-3 ára	20.00.	75.00.
— " — vetugamall	13.00.	49.00.
Úsi, 4 ára, og eldri	50.00.	186.00.
Laufé, fullorðis	3.50.	13.12.
Lamb, 6 manada	2.00.	7.50.
Swín, ásgamalt	10.00.	37.50.
Hanami	0.20.	0.75.
1 Bush. hveiti (Túnna = 9.60)	0.64.	2.40.
1 — " bána, til nitæðis	1.00.	3.75.
1 pd. Raffi	0.15.	0.50.
1 pd. Líkr	0.09.	0.33.
Tobak	0.25.	0.93.
Tobak	0.50.	1.86.
Malfadmir af brensluvið	6.50.	24.37.
Plattuvél	ru	225.00.

Nöfn hlütanna.

	Sk.
Hvifa	105.00.
Lávil	150.00.
Plögur	75.00.
Hesta-aktýgi	112.50.
Þakspinn, þúsund	8.93.
1 ton af kolun	32.77.
Skimprkingarvél frá ²⁶²⁵ 900 til	1500.00.

Skimmar,

afkomni, að Vogsosum, ári: 1887.

Januar	25
Februar	92
Mars	4
April	6
Mai	43
Juni	62
Juli	75
Agúst	5
September	91
Oktober	65
November	14
Desember	7

Skimmar alls 489.

Þessi sém komni in Ölfusi og Sel-
-vogi, en hér ekki taldir.

(önn. bls. 56.)

Eptirlaun, 1887.

	Sk.	a.
Bauman, síjölumadr	982	18
Jóh. Gútm. —	1887	18
J. Jonú —	2751	92
J. Gíslas. —	1686	16
E. Þorrem —	2570	84
S. Melsted Lektor	3381	33
Ein Thorsteins. (Leknis)	600	"
Ingileif Melsted (amtm)	509	56
Olava Snabjörnún	252	87
Jóh. Þorsteinsén	367	68
Ingilj. Schulesén	416	60
Camilla Thomásén (Leknis)	197	"
Christj. Hástöen (amtm)	529	16
Anna Skaptasén (Leknis)	250	"
Hilda Magnússon (Sjölum)	538	27
Ragnh. Christj. son (amtm)	750	"
Gútrún Gústjónsdóttir (organist)	300	"
Valgerður Ólafsd. (Höfi)	200	"
Sigríður Blöndal (Sjölum)	300	45

	Sk.	a.
Elisberg Thorberg	919	17
Jón á Stóranippi	410	"
Geir Bachm. í Miklaholti	470	"
Jón Þórasvínsson Sausbræðing	240	"
Gútm. á Stóruvöllum	400	"
Joh. Þor. í Hrúna	423	28
Hjörleif (H. Mósibók)	350	"
Helgi Sigríðsson á Melum	273	22
Jóns Þorgr. son í Ottrandal	290	"

Eptirlaun alls, 1887:

Embættismen	Sk. 15659.	61.
Emb. m. ekkjín og bórn	9627.	91.
Úppgjafarvestar	6116.	79.
<hr/>		
Alls =	31404.	31.

Landshöfðingi segir á Alþingi 1887:
 Í Skotlandi er ávallt búið að Portvín
 við útdelingu.

Í Norvegi er tollur á 100 vinnu-
 um 2. 50. Kr.

Früen: See, såa Thistine, nu vil jeg
sige Dig Farvel; du har jo faaet din Lon.
Pigen: Farvel Frue; og mange Tak
for den Tid, vi har været sammen. Men,
da man ikke skal glemme sine Venner,
vil Früen maaskee modtage 1 Kr. til
Hektor."

Früen: Til Hektor, Hunden? hvad
skal han med den?"

Pigen: "Jh, bevars. Han spavede mig
altid Opvaakning af Tallekæmme; og
stikkede dem såa deilige reise".

En Gæst sagde engang til en Vært:
at han ikke kunde betale idag; Vært
- en måtte vindsse det til en anden
Gang. - "Gjæve", svarede Værten; men
min Høikornelse er svag; jeg maa
tage Thidtet tilhjælp". Og nu skrev
han med Klæmpebogstaver Gæstens
Navn; Stand, og den skyldige Løn
paa den sorte Tavle.

"Men, Hr. Vært, der kans jo hele Byen
læse, hvor meget jeg er bleven dem
skyldig".

"Ved De hvad", svarede Værten, "lad
Deres Knappe blive her; såa vil jeg
hænge den derover".

Gakktu fyrir hvers manns dyr, og
segtu aldrei nema sattu; og munstu
hverjum manni leitv verða.

"Hau maa behjæmpe Hjødret, sagde
eklatosens, da han havde spist sex
Portioner Oxesteg.

etf þeim 600 þris. ekkjinn á Íslandi,
senn lögin bána, at giptast aptúr,
erú 200 þris. innan 14 ára, og 78
þris. yngri, en 9 ára.

Í Bandaríkjunum erú 45 mill. eggja
brúkt til matar, á hverjum sólar-
-hring.

Borgmestren: "Hörr, Deres Excellence,
hvor Borgerne jubler over, at see
sin elskede Minister. Gaderne er kúl-
-sort af Menesker, forans Hotellet."

Ministeren: "Vær frösigghv et
om, min kjære Borgmester, at, var

jeg komet, for at blive hængt, vilde
Jubelen have været endnu større.

Det er nogle Mennesker, som aldrig
tabe deres Aandsnærverelse. En Mand
i Paris kastede for nogle Dage siden
sin Svigermoder ud af 5. Sal, af
et brændende Huis. Og derpaa bar
han en Fjedvdyne, nedad Trapp-
-erne, i sine Arme.

"Hvad bryder jeg mig om hele Ver-
-den", sagde engang en galant Mand
til sin Kone, "Du alene er min
Verden". - Stræpigen hørte dette i
Værelset ved Siden af; og da Algte-
-mandens en kort Tid derefter gjorde
Skur til hendes, svarede hun:

"I - har De allerede saa hurtigt glemt
Deres Verden?" - "I stille", lød Svar-
-et, "der gives 2 Verdener; en gammel,
og en ny."

Of maður ávallt atti að hugga övo,
að það væri best, að láta allt bíta,
af því það gæti ösket, að eftirkom-

endurnú séu betur, þá væri best, að
gjörva ei neitt, heldur vita eit stítt: O.

Júliús Flávsteinn segir á Alþingi 1887:
Það er ekki hægt, að fullnægja nokk-
-um dómi í opinberu máli, eta
nokkurn riskrúði, fyvren Amtmat-
hefú samþykkt, eta skipað fyvri um
fullnustu gjörðina.

Alaska-Rothkennit segir á Alþingi
1887: að stjórni hafi jarstat á lands-
-sjótskostnat í K. höfn fatakvalinn,
sem hafði verið hér beavfogeti.

Fláv stonljótr segir á Alþingi 1887:
að ríkistekjún Bretar hafi 1885 verið
87 mill. L. (= 1566 m. Kr.).

Romverök talenta: 3634 Þvoinú.

Flveppinefnd = "ólaunatis þvrelar ör-
-byrgðavinnar."

Uki eðeis, hoti semerou þava Líkílls
deipnei Líkílls? = Vístú ekki, að
L. matast ídag hjá L.?

En Mand med 14 Hustruer.

Et saadant Vidunder er nylig blevet "opdaget" i den gode Stad Lynn i Massachusetts, netop som han stod i Begreb med, at forøge Samlingen med en til. Denne Gang maatte han dog, istedet gjøre Bekjendtskab med den blinde Dame, som kaldes Fru Fustitia.

Merritt — saaledes hedder Helten — har dog ikke idelukkende offret sig for den Kunst, at behage og bedvage Kvindes. Men har desuden i de Stunder, han har kunnet vise sig løs fra Agteskabsforretningerne, ogsaa luvst paa en og anden af sit eget Køn. Hvor han gjorde sin Debut som Skunk, har man endnu ikke indfundet. Men man ved, at han i Aaret 1879 snød en Bank i Kansas for 3000 Dollars, og at han samme Aar optvaadte som heldig Vexelfalskner i Alabama. Lidet har han, ved falske Atvisninger lettet flere Banker i Missouri for adskillige Tusinder, og da han arveledes, havde han en Hustru fuld af alikens Indbrindsværktøjer, hvilket

tilkjendegav, at han ogsaa forstod sig paa den Kunst, at bryde ind, naar det ikke lykkedes ham, at live sig ind.

Den interessanteste Deel af hans Karriere er imidlertid den, som omfatter hans ægteskabelige Forbindelser med de 14 Skjøne. Pladsen tillader ikke, at gaa ind paa Einzelhederne. Nok er det — den 60aarige Merritt, som er skaldet, skærbenet og koparvet Mand, kan fremlægge Beviser for, at det uden Vanskelighed, og i forholdsvis kort Tid, lykkedes ham, at besæie 14 unge, smukke og agtverdige Damer (alle indfødte Amerikaner), og, at den 15. Datter af en forhenværende Gubernør af Missouri, allerede havde saa godt som overgivet sig.

Den forbanøede Læser vil spørge, hvori hans Tryllemagt da kunde ligge. Svaret er: i hans Evne til, at overbevise sine off Offre om, at han var rig. Hans sidste Geirobytte var en ung, danet og smuk Pige i Richmond, ved Navn Miss Trujin. Herude havde han

inden Victories ceremonien endnu fandt
Sted, lykkeliggjort med et Testamente
paa 30,000 Dollars. Med denne Sum, i
sit Sind og Hjerte, og ønskende, at
den gamle Skaldepander snart maatte
lægge sig i Jordens "øme moderlige Skød",
fulgte hun ham paa den i fornemme
Svedse uindgaaelige "Bryllupsstue". For
at gjøre denne saa behagelig som mii-
ligt, maatte hr. Merritt forstærke sin
Kasse, som var blevet noget let, paa
Grund af den vundhuandethed, han
havde udvist mod sin unge Brud i
Friedagene. Han trængte blot til 1000^d.
For dette Beløb havde han en Anviisn-
ing paa en af Richmonds Banker.

Fremmed, som han var, kunde han
ikke faa Beløbet hævet, medens indre
en vedsæftig Person endssøvede An-
visningen. Han henvendte sig nu
til Brudens Broder, en anset Lyb-
mand, med Anmodning om, at hjælpe
ham ud af Forlegenheden. At nægte
sin rige Svoger en saa ringe Vene-
tjeneste, vilde være Synd af den
unge Tjerpis, hvis Søster jo allerede

var bleven rig ved sin Mands Tjær-
lighed og Testamente; og han endssø-
vede derfor strax Vexlen. At denne
var falsk, behøver vel ikke at til-
føies; og at Tjerpis maatte bøde
for sit Endossement, faldes af sig selv;
ligesom det er helt naturligt, at hans
Søster hjemkom, fra sin Bryllupsstue,
noget visere, om end ikke lykkeligere,
elles rigere, end da hun gav sin
Haand og sit Hjerte til den 20 aarige
koparvede Merritt.

Lignende Udførelser havde de
andre Hustruer, og deres Paavørende
høstet. Merritt havde i ethvert saadant
Tilfælde været i Trang for et lille "Lom-
laan", paa nogle Hundrede Dollars,
hvad h. ogsaa fik, enten i Form af
Kontanter, eller i Form af Kassevinder-
skifter paa falske Vexler, dels af Brud-
ens selv, og dels af hendes ligeaa vel
menende Slægtninge. Vi kan, som sagt,
ikke indlade os os paa, at skildre
Omstændighederne ved hver enkelt af
Merritts Udførelser. Summen af det alt sammen
er, at h. nu er i Besiddelse af 14 Hustruer,
og ligesaa mange Svigermodre, og, at han

for "Øieblikket afventer Begivenhedernes
Udvikling."

Et amerikansk Blad, der meddeler
Historien, tilføjer: Under tiden kan det
være paa sin Plads, at anstille nogle
Betragtninger over den amerikanske
Kvindes Kløretighed til, at lade sig
bedrage af det falske Skin, hvormed
"gentile" forstaaes, at omgive sig. Her
har vi for os en gennemraadden
Karakter, en falsk møntner, Indbrud-
-tyv, og Vælfalsheder, med 60 Aar
paa Nakken, og knapt et Haar paa
Tisens, hvormed det, ved Sød og blomshen-
-de Tale om sin Rigdom, der ikke
eksisterer, lykkes, at narre 14 unge
Kvinder af et fordægtigt Udsæende,
og en agtet Skilling i Samfundet. Et
Engen af dem brød sig om, at spørge
ham, hvem han var, hvorfra han kom,
eller, hvor han agtede sig hen. De tro-
-ede blot, at han var rig; og, at de,
soms hans Historier, skulde blive

opstadsæder og feiveder, og leve i Her-
-lighed og Glæde, alle Dage. Derfor
overgav de sig, iden videre, i Evan-
-tyrens Hændes. De havde Mød-
-bydelighed for det øvlige Arbejde,
og vilde derfor ikke lytte til en øv-
-lig, men mindre bemiddlet Mand-
Tilbud. Landet er fyldt af sådanne
Kvinder. Antallet af de ~~de~~ skynge-
-agtige Mandspersoner maa være
stort; men de giftesige luksusløn-
-ender og godtroendes Kvindetosses
Antal er dog meget større. Det
forholder sig, det veed man nu,
soms 1 til 15. Havde Merritt i hindr-
-et faaet Lov til, at fortsætte sin
"agteskabelige Bane", vilde Forskjellen
utvivlsomt være blevet endnu større,
thi det havde vistnok været en Lø-
-sing for ham, at evobre 14 til, i Lø-
-bet af nogle Maanedes.

73

Landshöfðingi segir á Alþingi 1887:
 Það má skylda barnsföduin (e. at
 óskilgetnu barni) til, að greiðar meir
 en helming metlagans met barn-
 -inu, ef efni hans og ástæður leyfa;
 og þverškallist hann við, að borga met-
 -lagit, má taka það lög taki hjá
 honum; og næst metlagit ekki á þann
 hátt, má jafnvel láta hann afplána
 það ein og ferskt. —

Þegar grífuvarnar voru fyrst að
 koma á gang, mælti einu ingenjör:
 Þú skal jeta þann vagn, er fyrstur
 fer, knúinn af grífuafli, út í veröld-
 -ina. —

Viðrjúandi lötu og þjóðskúlu þrjúfa-
 -mönnum segir Landshöfðingi 1887:
 „Þú vinn skendur í flokkunum 4. Mars
 1871, að jafnatarjódur amtmána skuli
 bera kostnaðin við, að taka út fangels-
 -ishögnungru. Þu kostnaðin við sending
 langans mándi þó verða að greiða

af sveit hlutadeiganda.“ —

Atlaðarothansin segir 1887:
 „Alþingi er hit einar löggjafarþing
 í heimi, sem ekki er komit af
 skvælingjaskæti en.“ —

Því 1873 var þetta kvædit:

Þvernum vorum blitum
 bitum allis firtar
 Þryggva einis og Eggert
 Þilandi stjórja fjórir.
 Leiti laun blitum
 Langan veg og skrangan;
 Gist á himnahadum
 hljörum fylgi dýrum. —

Þú (s. 1887) er komit annat hljóð í þjóð-
 almenningi. Eggert flúin úr landi til
 Ameríku; og Þryggvi á einhverju
 vátaleysi ráfi. —

Ólög þegar ífast myrk,
 met águ og hettugorai;

pá er einka-stöðin styrks,
á Strandarkirkjun á Trúa.

Waste not, want not = spild ekki; og
dú vil intet mangle.

Eftir Meddelelse fra Bureau "Veritas"
er der i Tjenesten for 18^{82/83}: 48487
Fartøier. Af disse seiles 18035 under
engelske Flag; 6057 under amerikanske;
4112 norske; 3054 italienske; 2871.
tydske; 2536 franske; 2155 russiske;
1975 svenske; 1809 græske; 1555 spanske;
1221 hollandske; og 1105 danske; medens
ingen af de øvrige søfarende Nat-
-oner har 1000 Skibe.

Gulfiskibe 18^{82/83}: 7301. England: 4317
N. Amerika: 594. Frankland: 414. Japiska-
-land: 354. Spæn: 252. Sirkjød: 246.
Russl: 187. Norge: 185. Danmark: 133.
Italia: 127. Holland: 121. Hin önn
Lands eiga fyrir neðan 100 gulfu-
-skj (2: Handelsdampere). -

Bølgeoiden: I det nordatl. ocean 24
til 30 Fod; og 43 Fod. I det Ocean 32 F.
Middelhavet: 14. Nordøen: 14.

Goodtemplasismisinn gengur á tvífötum,
þ. gengur ekki á öðru, en sektum og félögum,
hálffullum vambafis, hnjótand' á nöðrum,
um hábjartan dagin, ni flóskv i vöðrum.

Tilga = omagagnamför. Er á Skagastrend þjóðir
ordit: litil heytópt, full með hey.

Universitas verum = Tinga indbegreb = safu
af munnum (bókasafu; vöðbyrgdir; skifa-
-stóll; búgögn). -

Þ Herdysarvika fiskadrist á vetrarvertid 1887:
36279 fiskar.

Golubelgurinn, og skrimarnir i Hinnavatni
og Skagafi; sjástum segja: "Gú, hær er hann;
er hærir taka vit."

Milton segir: The hell is paved with
good intentions = helviti er góðlegt með
góðum áformum.

Þ Cam. bréfi dr. Yumi 1840 er söknar-
-mönnum gjört að skyldu, að hofsta
kirkju gáðin sjálfan, og gævi þú i sátt

gardsins. (skr. reglugj. 17. Júlí, 1782.)

Post fata quiescit livor = eftir dauð-
-an þagnar öfundin.

Prof. Rask segir: Þenska hefr ósinn
höfuðríkið, einkum til skarprar
þenkningar; og þvínast til skáldskap-
-ar; franska til kvísteisi, hæveróku,
og blómstlegrar málsku. Þölenka
hefr óendanlegt nýggerfinga-efni.

1. Þrjúþjófur kallist "Lörd"

- klæki vagns batar -

Tildríst eftir vit tignarbard
Lögthús-kandidatar.

2° Illa er gert, að eiga frás,
út af klækjum grófum;
dyggjarikur drekki glas
dómarar með þjófum.

3° Hraðnistriar hennu þyrt
að heimminum skaltu örma

en með vefbelg innan vest,
á aðstau Mamon tría.

4° Flusgangar í hinna gall,
hvaga í myrkra-dykki;
engin, nema kvönú-kall,
kemst í hinna viki.

5° Kvantaine hveikir pest,
kvánka lækna myrða,
lyfjabúdir magna mest,
men sændinnar fyrða.
Kvantaine = söttvön.

Í latínöskum þýðingum á ritum
Ptolomæusar var 60. hluti úr 1 stún-
-du, eða bogagráða, kalladr: pars mi-
-nuta prima; og 60. hluti þar af var
kalladr: pars minuta secunda. Þar af
er komið minúta og sekúnda, sem
þannig eru síðustu leyfar af talna-
-kerfi, með grundvallar tölunum 60,
sem viðhaft var fyrir 3000 ár-
-um.

De forenede Staters Formue, an-
slaaes til 50 milliarder Dollars.
(aarit: 1884). Storbritanniens: 40 m. D.

En 30 Aar gammel Kineser inde, i
San. Francisco, er Bedstemoder.

Frost kommer aldrig rigtig til-
pas; saa lange vi liden, hjælper
den ikke; naar vi har ophoert at
lide, behoves den ikke.

Nepotismen vælger Dømere. Rig-
domen betaler Advokaten. For-
muen har altid Ret. Den fatt-
ige faaer, at hjælpe sig, som han
kan. Saa kommer Selvtægt.

Uden Virksomhed, ingen Hvile.

Den, der kan anstille sig saa
dum, at en Dum mener, at
være klogere, er en ægte Diplomat.

Af det romerske Exempel drog
Paven i Rom den Slutning, at
Troen og Kirken burde behandl-
es som en Statsag, til at holde
baade Almuen og de vaa Krigere
i Tømr.

I November, 1888, sagde einn
skumir, at naustsynlegt væri,
at þekkja misminnin a gæd-
dominum, og þeim svarta.

Man befinder sig, paa Reises
første Dag, i et meget mere øpen-
dabelt Humør, end paa den
sidste.

Hin vaxandi ómatilfinning þi þvi,
að þykja ókóm og ókæði, að þvi, að
vera fyllisvinn, er ekki að þakka hin-
-um háa vinfangatölli; heldur þvi, að
men eru að þá opin augun fyrir hin
sæna og fagra, vegna vaxandi mentunar,
og þi hvatir ymsra manna.

Lómar.

afkomur af Vagsósum, 1888

Janúar	1
Febrúar	1
Mars	0
Apríl	1
Mai	0
Júní	0
Júlí	3
Agúst	3
September	5
Oktober	2
November	0
Desember	0

(sfr. bls. 35). Lómar alls 16.

Til samantvistar má geta þess,
 að á tímabilinu frá 5. Júní til
 7. September, hafa komið að Hraun-
 -gerði: 89 Lómar.
 eða allt and = 356

etis non habet osivem, nisi a igno-
 -vantem = engin lastar listia, nema
 alls ófróðin sé. -

Zeús, díos = himin. - Romernes Jóns
 blandes af Digtarne barmen með Áttar.
 Demeter = Eves (komgyðja). - Poseidon =
 = Neptunus (hafgúð). - Hestia = Vestfa.
 Romerne indfórtes den græske Apollon
 blandt deses Gudes, uden i frveien at
 have haft nogen tilsvarende Gúð. -
 Artemis = Diana (veis: gyðja). - Hefaristos
 = Vúllanus (eldgúð); hestis líka Múla: bes.
 Athena = Minerva (den personificerede
 Visdom). - Mars = Mars (hernatargúð).
 Romernes Mercurius, en Gúð for
 Hándel og Vandel, sámenblandes med
 Hermes. - 3

Í Fjallkonúni Stendurá, 30. Júní
 1888: "at frætöla í lestri, óskipt
 og veikningi sé hén lögbotid fern-
 -ingarskilyrti." -

Landlækni segir í Þoafold 1889:
 "Homopatian traskar votalega því

~~(Söðun)~~ og máli, at afl fex eptir efni." -

"Töafold", 5. Janúar 1889 stendur:
"Eiga ekki söfnunnefndir at sjá um,
at ætíð séu einhverjir, sem halda
úppi, eða stjóra, söng i kirkjum". Svav
bláðinn er þannig: "Þat er presturinn,
sem á at sjá um þat." -

"Töafold", nr. 5, 1889: Hlunir vandi
Hlunir hvítu, eða hvitungar. -

"Töafold", nr. 2, 1889: Eiga ekki söfn-
-unnefndir, at sjá um, at ætíð séu
einhverjir, sem halda úppi, eða stjóra
söng i kirkjum? Svav: Þat er prestur-
-inn, sem á at sjá um þat. -

"Þjóðólfr", nr. 2, 1889: Má leggja áuka-
-úttövar á vináttu? Svav: Já. -

Non plus ultra = det ypperste i
sit Slags.

Ceteris paribus = at ötru jöfnu. -

Þat er vangt i vísunni, at Skinn-
-ir er latín ferðast á skipi (Skekk-
-iloblaeki = skipu). Þat er á móti
gotatvünni. Þu at Skinnir (húg-
-mynd ljósgeislans) fór fljúgandi i
loftinu. -

Verulun Bretlands við heiminn
1887: 20 þús. mill £. (= 360 þús.
mill. Króna). -

Rússar = roðvarmenn (fornsvenska). -

Landsþjálalun á Indlandi: ½ mill.
Kr. - Þessúttan: 240 þús. Kr. i smá-
-útgjöld. -

Newfoundland: Skogur vex roð-
-ast. Þar er: kopar, járni, bljú, mar-
-mari (og ymi af honum). Þúar
250 þús. Höfuðstadr St. John. Y-
-biar þar: 30 þús. Tekju stjórnar-
-innar 1885: 1½ mill. Doll. Fainbrant
einingis ein (340 míli á leng). Þvæð-
-fréttafvæðir (1885): 500 míli. -

Byggðin á Flornstöndum telst
undir 3 kirkjúsóknir. Árnésókn
nær norðr að Geisólfsgrúpi. Þá
telur við Grúnavíksoökn að Florn-
-bjargi; en bæinn þar þ. norðan
og vestan er í Ottalvíksoökn.
Árið 1885 dó maðr í Þjarnar-
-nesi, og var fæstir að Stát í
Grúnavík. En fæstirn gekk aði
skvikkjótt. Ekki voru menn of
heimtúfvekir fyrir vinnu sína,
og þó kostaði flútningvinnu á
líkinu frá Þjarnarnesi, að Stát
142 Skonur. ~~Þýðingur af þessum~~

Dimidiun fasti, qvi coepit, habet
= halfnat er vestri, þá hafid er.

Festina lente = Tag det med Ro,
hv. Petersen. (Þýðingur, men þó hafið sig ekki)

Böndin, sem Lárus var hjá
sínum árið 1888, hafði: 2 kjú, 3 súin,
30 hænini, 4 hesta. Og: 260 ekrin:

hveiti, hafnar, bygg. Þekkt: 3000 búsh
hveiti; 1500 þ. hafna og bygg. Heim-
-ilisfolki: hjónin og 9 börn. Lárus
hafði 30 og 35 D. um mánu, og allt
fritt.

Oehlenschlaeger kvæð um Albert
Þorvaldson:

"Thor fra Hóland i Rom,
vækker Thronen til Liv".

Þingur hjá Þyrkjúnum er: 250
Leshinar. Leshini er = 6 Sk. Þingur
er þri = 1500 Skonur.

Lord (lavantur) þýðir á engilsæm-
-esku þann, sem gefur brúttid,
þ: hrisböndin. Lady = sá, er gengur
um beina, þ: þjónin.

Þ enskur er 43 þús. ort. Af þeim
er 29 þ. úr latínu; og 14 þ. af ger-
-mansku rót.

Rót kunnáttinnar er rönn; en á-
-vottáttinnar sattu.

Pessinn rei-pública plússinn le-
-ges = því verra senn stjórna-
-standið er, þeim mun fleiri lög-

Bank of Engl. stofnadr: 1694. Frakk-
-lands: 1716. Fyrsti banki: í Dan-
-mörku: 1736.

Í London eru $1\frac{1}{2}$ mill. manna, en
eigi verður séð, á hverju lífa.

Á Englandi: 2 ekkibiskúpar; 30
biskúpar. - Ekkibisk. bádís, og 24 af
biskúpunum eru í efri málstofum.

Á Gyð. landi voru á Kró. dögum
 $2\frac{1}{2}$ mill. manna. - Í Jerúsalem: 150,000.

Pilatús hafði í Jerúsalem 420
hermenn (Cohors); en í Cesárea, hvar
h. sjálf sat, 2100 manna (=VI Cohortes).

Nazirei = sá, senn Gúði hefr únit
bindindisheit.

Flætti birki-skogar á ÍsL = 20 fet.

Á Íslandi voru 1853, 5 sinnum
fleiri prestar, en í Danm., at tiltölu.

Vin á Frakklandi árið 1885: 30
mill. hektolitra = 750 mill. potta
(heimumbil). Hektolitr = 100 litra. di-
-tri = $\frac{1}{2}$ jeli.

Fyrir voru hveppstjórar kall-
-aðir sámkomumenn; og voru 5 í
hverjum hveppi. Í Jónsbók eru
þeir fyrst kallaðir hveppstjórar, eða
hveppstjórarmenn.

Í Danmörku er til mál, senn kall-
-að er "islandsk Meel"; og er það
mál af einhverju öðru, en ein-
-tönum vígi; og það því öru kall-
-að, til mótsetu. v. hit góða mál.

Þá ljásmúrdi sagði á Alþingi
1863: "Hvat geta stjórtsyfivöldin
gjört, ef þeir (v. prestarnir) ekki vilja
þjóna þessum bráðum (v. hinum lausum
bráðum). - Eg held, at prestarnir ekki
verdi skyldast til þess, undi emb. tópin og sektin.

Benedi sagði á Alþingi 1863:
 "Það er víst, at prestum hér á
 Landi ^{helur} ~~veit~~ ^{helur} sjaldan veit gjört
 hött undir höfði; en það er var-
 -útarveit fyrir þingit, at fylla
 flokk þeirra manna."

Gamall og reyndr skólakenari
 sagði: "Það dugar ekki, at aísá
 vitinú i unga men, eins og
 vatni i hvípi."

Koningsfulltrúi sagði á Alp. 1863:
 "Veitingarbréf prestanna hafa síðan
 1859 veit á íslensku."

London: ibíar 4 1/2 mill. (1868). Fjá-
 -takvastyrki njóta 100 þús. manna.
 Folksfjöldur á ári: 70 þúsund.

Árið 1886 hljóf öll veválin Selvoogs-
 -mána i þv. h.: 7638 þv.; og
 var það badi hjá bíandi morn-
 -úni og bíkarsúni.

Þakspere segir: "Jesum er hin
 kvoft i gasta kvís, i veitlu lífs-
 -ins."

Robespierre var: retskaffen; ú-
 -bestikkelig, sædelig, og tærvelig;
 men meget forfengelig, og hjærte-
 -lós i sin úvokkelige Tro paa
 sine Doctriners Sandhed.

En Præst i Amerika skrev til
 en af sine Venner: "Gaar Jul 3 1/2
 holdt jeg Ligtaalen over en Mand
 Selag, paa samme Tid, viede jeg hans
 Enke, til en anden Mand."

En Socialdemokrat (der midt i sin
 Valgtale bliver nogle Postfunktionær
 vaer, mellem Tilhørvæne)..... "Ja, ma-
 -ne Hver, ogsaa Postfunktionær-
 -ernes Stilling maa vi forbedre,
 disse ulykkelige Mennesker, for hvem
 Aagen begynder og Morgenens;
 og ender om Aftenen."

Jemner, úppgötvadi kíabólusætning-
-unnar. Árið 1798 gaf tv. út bókling,
úm hana. Árið en 3 ár voru lítin,
var búið að koma á bólusætningu
allstadar í Evrópu. Í Danmörk
komst hún á 1801; og, þegar Jen-
-er dó, 1823, var bólusætning kom-
-in á, um allan heim.

Árið 1830 kom koleva fyrst til
Evrópu. Til Danmerkur: 1853; þá
dóu þar 5 þús. (í Höfn). Einig kom
hún þar: 1850, 57, 59; alls 4 sinnum.

Ríkastí madur 1859: J. W. Mackay.
Árstekjur: 50 mill. Skona.

Árið 1610. lét Tyrkjasöldan það
bót út ganga, að stínga skylda
pípuni gegnum nefit á hverj-
-um máni, sem úppris yrði að
því, að reykja tobaki.

Hvat er aútlegd? Margt er aútrígr,
þótt félans sé. Til eru menn, svo
þúsundum skiptis, sem eru aútr-
-ígr, þótt þeir eigi ekki ein eyri
í eigin séni. Þá matur, sem er
vel af hudi gestur, er aútrígr.
Þá, sem hefur gott hjarta, góðar
heilur, og góðar greind, er aútrígr.
Hvaðst bein eru betri, en gríll;
þróttmiklir vóðvar eru betri, en
silfur; og fjórígar og staltar tæng-
-ar eru betri, en fasteigr. Það
er betra, en stóveigris, að vera
af góðu bergi brotin. Það er til
gott kynferði, og slamt kynferði
manna, eins og hundar og hestar.
Úppeldit getur miklur ávorkað, til
að bæla niðr slamar tilhneig-
-ingar, og örfa gótar; en það er
miklur meira í það varit, að hafa
þengit að erfum gótar gáfu, og gott

náttisúfar, til að byrja með lífs-
-ferlin. Þá matv er ástúgr, sem
hefur gott lúndarfar — sem er ged-
-göðin, þolinmóðin, gladyndin,
og öruggin. —

Hversú þeir séu illa farnir, sem
slita sig frá kirkjunni, má skýra m.
Damun, in viki náttisúna: geist-
-in hverfur, ef t. er skilin frá sál-
-inni; greinin vísar, ef hún er skil-
-in frá tréinu; lækurinn farnar, ef
t. er skilin frá úggjöfrettunni. —

Flu þeirra kvenna, sem lifðu í
klaustrum, var kölluð nūna (af
koptwökn orði "nōna" = skv lif,
er sú nūna, sem var forstöðu-
-kona í klaustrinun, var nefnd
mōdir (amas); og síðar abbatīs (alba-
-tissar). —

"Öskudagr" (dies Quinquagesimae), heitir svo,
af því, að biskuparnir skáðu, á tím,

öskun yfir höfuð mána, og sögðu:
"Mundu þad, matv, að þú ert dúpt,
og verður aftur að dúpti; gjo þú
ítrun, svo að þú öðlist eilíft líf."
(1. Mós. 2. 19.). —

Á "Skírdag" fóru fram, í fornöld, marg-
-vístegir þrottar. Margin fóru þá í
bat, einkum þeir, er áttu að skíra
á laugardaginu fyrir páska, og margin
hlutir voru þá þvegna, t. d. altari.
Þaraf norvænna nafnið skíri þeir-
-dags, og skírdags = hin hveini dags. —

Bonifacius 4. stofnadi, 610, "allra hei-
-lagra messu". —

Jónmessu = fæðingardagur Jóhannesar
skíraða, 24. Júní, sex mánu fyrir Jón-
-dagin. (Lc. 1. 26.). —

Þú Beilín - kapitúlaskipting, sem nú
er hin almenna, varð eigi til, fyrr en
á 13. öld, og er eptir Hlugo á St. Lavo,
Dominicus meink og kardinalar (1260);

en versäskipting N. D. eigi fyrr
en á 16. öld, og es eptir Robert Ste-
phanus, lærðan þrentara í Paris.

Meginklæti kirkjunnar, s: allt rúm-
-it frá þess rúminu, fram að for-
-dyrunu, var kallað skip (navis),
og var nefnt svo, bæði vegna lög-
-unnarinnar, og einnig vegna þess,
að kristil kirkja var opt hings-
-it söm skip sálfarna, í ölgusjó-
þessa heims.

Þín síðasta ómunnung" (unatio
extrema) var í því fölginn, að augn,
eyru, nef, munnur, hendur, fætur og
hagri síða, var sálfurð í kross,
með olíu.

Árið 1821 kveðja Íslendingar
í K. höfn embættismann, með
þess undir laginn "Eldgámbla
þórafold". Þar skendur, meðal annars:

Hver fékk í hæg sér leitt,
að hær fengi frá mér þeitt,
hross aldin mér?

Skvænt hver var þvætt skerðir,
skakvindi, og eldmevgtir,
hvar frostit þvænt herðir,
og orgar þær.

Melkalkslim er þannig tilbúið:
Kalkit dælitit málit; ekki mjög
fint. Málit með hamar. Þessan
látit í tjörnu (litit í einu). Þess
hætt í tjörnu, með spítu. Og
er kalki bætt í, þannig til lim-
-it þess, að þykka. Þess er, að
þess til litit, í einu. Þessit
verður að þvætt skerðir. Þess
á að vera, ein og lint kóki-
-dei.

Upphlypt mynd af þessum

kostar 32 Kr. 40a. Af Skand-
inavinn: 24 Kr. Paris: 28.80.

Bestir eru þeir hnetur, sem
hafar þann umbúnað, að þeir
geta snúist í kringum lampa,
sem er hafður í sólarstað. Með
þeim fylgja tungi, er snúist
í kringum hnetunni. Þessi m'
þessum útbúnaði kallast Tell-
-urinn. Með honum má a-
-gætt. gæta skiljanlegan, gang
jardan um sólu, skipti dags
og næts, og ávotida. Líkt verk-
fari kostar í R. rík: 15-20 Kr.
(1889)

"Silfurberg" er ekki silfur-
-námar, heldur kalksteinur, sem
brenna má ír kalk. -

Tradition: 1. söguögn; 2. erf-
-kenning; 3. arftakar. -

Full many a flower is born
to blush unseen; and wakes
its sweetness on the desert air.

Fæst margt blóm
í fjarvinn dölum;
og eytir ilm sínum
í eyðilofti. -

Hjá Dönum var einu sinni
"Skiffesystem": þeir var skipt nið-
i margar skiffur, eða hölf; og
mátti ekki brúka þeir, í einni
deildinni, eða hölfinni, nema ein-
-mitt til þeirra þarfa, sem það
var ákveðið til. Gat því svo fyrir
að í einni hölfinni væri nóg þeir,
eða afgangur; en í næsta hölf
fullkominn fjárfrot. -

Dr. Björn Olsen segir 1889:

1. Þrjár allstadar í, þar sem nið-
er skifað y; og í, þar sem nið-

er skrifad y. -

2. Skrifar allskattar: 5, þar sem ni er skrifad 2. -

3. Skrifar einfaldan, en aldrei tvöfaldan (tvítækin) samhljóðanda á undan óðrúnn samhljóðanda, nema því að einn, að tvöfaldu samhljóðandi ~~h~~ heyrir glögg i framburði, t.d. brenndi (ekki brenndi); bigði (ekki biggði). En aftur á móti: fúlva, orúggva (ekki fúlva, orúgrva). -

Undantekning: 4 ar (fyrri liðir í samsettum orði endar á tvöfaldu samhljóðanda, og síðari liðir byrjar á samhljóðanda, skil tvöfalda samhljóðanda í fyrri liðnum, samkvæmt niðrúna (t.d. manfall; fjallgöngur). -

4. Skrifar allskattar: f, en ekki þ, á undan t, t.d. oft, skipta, keifti (ekki: opt, skipta, keipti)

Verba valant; scripta manent. -

Daniel O'Connell: "Gá, sem þemur lagabrot, styrkir motstöðumán sinn". -

A. Þorsteinsson segir á Alþingi 1889: "Litan 1883 hafa 4 lög út komið, en heimsilva, að selja 48 þjótjardir, fyrir samtals 143 þús. Kr. - Af þessum 48 þjótjardum hafa alls 11 verið keyptar; með óðrúnn orðum: ekki einn sinni 1/4 hlúti, og í peningaverði, um: 25 þ. Kr.

Þ. Jonsson, Læknir, Saðdi,

á alþingi 1889: „Mönnum
telst svo til, að um 2 mill.
Frakka lífi, af sjávarafli
hér við land.“

Grimur Thomsen segir, á
alþingi 1889: „Það var síðr
fyrirum, að vegar vinu-
-máni út, frá Mikaelmessu
til Jóhanness: 8 fjörð. smjör.“

Landshöftingi segir á Alþ.
1889: „Þegar minti var brett
í Framynt, þá var c. 1/2 mill.
Fr. í circulation, meðal lands-
-búa.“

B. Sveinsson segir á Alþ.
1889: „Gatúms þess, og gley-
-mums þvi ekki, að í fælsinu
liggur skyldan til, að störf.“

B. Sveinsson segir á Alþ.
1889: „Friedrik V. veitti (sta-
gaf) Skíla Magnússyni
50 þús. Rdl., til að koma á
föt úllav-vefsmíðjunn.“

Jón Hjaltalin segir á Alþ. 1889:
„Því kaupmána eigin sögu-
veit eg, að þeir láma 15 a. í sín
eigin vasa, fyrir hveru þott, sem
þeir selya af br. vini, síðan tollur
var lagður á það.“

Alaska-Rothencit segir á
Alþ. 1889: „Í Englandi er
engin stjórnaðarstærðin
skylda á þjóðfélaginu, til að
anáðt sjálfbjarga men; og
Milo áli tv það óvitkoman-
vefsmíði ríkisins, að sjá fyrir
fátökun fólki, og elihvinnu.“

Flann Arnljótur segir á Alf. 1889: Því hefur síðustu skyvslum, 1885-1887, hefur ómáttalann fæst niður, þvatt fyrir handarit.

Ataska-Roth. segir á Alf. 1889, að Presti hafi stökid af landi, því að hafa misfærið fé kirkjuinnar, og með kúgildi stávarins, í maganum. Þá greiur Arnljótur frammi: "Var þ. ekki búið, að lata þau fva' sér afti?"

L. E. Sveinb. sön: "Ísl. úll er seld á 55. a. þúndit; en f. 100 af danski úll byggast 2 kv. útlent fé er miklu þýngva, en íslent fé; það eru danski

til, að danski fé hefur haft 300 þ skvokk; og vetgl. fé úndis 100 þ skvokk.

Flann Arnljótur segir, að Jon bóndi á Hjaltastöðum hafi flútt inn fé það, er eina mest tókast í Danmörku - það heitir Oxfordshire-Downs-fé - og er afbragt að þýngd, úll - arveti, gættum. Því skýslu, er Etlasvát L. Jorgensen hefur gefið, er þungi þessa fjár þannig: 100 þúndir á kjöt - 198 þ, og úll hennar 8-9 þ. -

Skriki Þorvarðsson segir, að ein hvítur í Arnastöðum hafi verið að lifandi þýngva á þau

104 ~~8~~. Flvítúvinn var af kyn-
-bótalínunni, in þingeyar sýslunni.

Árið 1870 voru tekjur Íslands
töpur 90 þús. Þkr., að frátalini
42 þús. úppbót in vikiðsjóði, en
þvífti til þess, að standast in-
-gjöldin, sem námu þá alls
132 þ. Þkr. En árið 1890
er þar 300 ^{þús.} Þkr., að frátöldun
tillaginu in vikiðsjóði (80 þús.).
Tekjurnar hafa því fjörfald-
-ast, á 20 árum. —

Vitvirkjandi. Vanðhafiskon-
-firmöntunin segir Þrófastur,
20. Janúar, 1890:

"Í úmsöknaðbréfinu verður
að tilgreina:

- 1° Aldrúvinn, svo nákvæmt. Sem
únt er;
- 2° Kænslúttelraunirnar, og hver-
-vegna þar hafi misheppn-
-ast;
- 3° Flvort barnið sjálft langar
til, að fermast;
- 4° Og Loks, um öðferdi þess. —

"Fjallkonan" segir 1889: Rettrinda-
-stigin, á Íslandi, er þannig
lagat, að ofst er embættis-
-men, þá kaupmen, þá bandv, hú-
-men, þá rábúðarmen, handidna-
-men, búandi kon og giptar, lausa-
-men, vinuhjú; og Loks giptar
konu, og þá flamen. —

Folki hefur fækkað á Ísl. í 4 ár
(1885-88) um: 2400. Mest mán-
fækkun í Flúna. sýslu (s. meira,
en 1/6). Folkstal í Reykjavík-
-bókn (1888): 4123. Þar af í kaup-
-staðnum: 3600. Folkstal í Garda-
-þr. kalli: ~~1500~~ 1550. Útskála: 1540.
Stokkeyspruk.: 1270. Fámenn-
-asta þr. k. Ísl. Grunnsk.: 91.

Forsófr er notað í völskræitv:
1 hl. hana, og 8 hl. mjóls, hnot-
-að, í heitú vatni.

Þutú er blendingur ív 75 hl.
saltþétts, 12 hl. brenisteins, og
13 hl. kola.

Í kúa-mjólk er: 4% smjör.

Í kjöti er: 77% vatns.

Þvag er að mestu leitu vatni;

Þar að auki þragefni, þragóyva,
litunavefni, og slím; og eru
þetta ummyndanir þess köfnun-
-efnis, sem orðir er önytt líkam-
-anum, og verður því að fær-
-ast úr hönum.

Slím elsti græski sílfvæningur
er frá 8. öld f. Kr.

Fundisk hefur óskemmt letr, frá ti-
-ma Salomons konungs.

Flerisk hefur um Sleipótú, að
hinn leyti þerlú í ediki, til að
hafa drykkinn nógu djúran; og
um Hannibal, er hann spwengti
kletta, í Alþafjöllum, með ediki.

Þjó-talan var ein af hinum
heilögum tölum (3, 9, 12), og kemur
hinn vitax fyrir, í aushlenakúm
átrúnaði, og vitar. Íd.: þjó vikú-
-dagar, þjó spekingar g-rikkjar;

sjö höfuðmyndir, sjöskengjút hvarja;
 sjö himnar (i Eddu niú); sjö min-
 -veggir Ekbatonú; sjö hlit á The-
 -buborg; sjö hæðir í Rom, Jerúsalem,
 Miklagardi; Lissabon - &c.

Enska parlamentid bændi gull-
 -gjört 1404; af því það óttadist, að
 gullgjörtar matvæni myndi verða
 hættul. vikinú, vegna gullauðsins.

Gesti Pálsson segir 9. Nov. 1889:
 Fornsóguvarnara hafa að vísu vak-
 -it og glætt fjöðernistilfinning-
 -una; þeim er það að þakka,
 hve fljótt fjöðin hefr vaknað
 til sjálfstæðis-kröfu; þar hafa
 alit framtíðarvonina; en hins veg-
 -ar hafa þar dregit nokkur
 konar nauðsbelg, af ástæðulánu
 fjöðarvandi, yfir hitilsigla
 og fæmna fjöð, togað hana burt.

frá ahvifum annara fjöðar, og
 reifad huggunarhattin fornso-
 -legum og iveltum huggmynd-
 -um. Mikid af hinum alkinna
 óvistar- og óánægjanda, rostu-
 og vilbaldskap og damalaus-
 -ri ólöghlyðni Íslendinga, var
 er beinlínis fornso-
 -gumum að
 kenna.

En Præstur hadde ved Religions-
 -undervisningen, som hangar
 Børnene i sin Menighed, givet
 en stærkkelig Skildring af de
 fordømtes Pine i Helvede, at en
 ung Pige, af Skrak, fik Tra-
 -mpevækninger. Præsten, som
 frygtede slæme Følger af det
 heftige Indtryk, sagde, for at
 berolige hende: "Kjære Barn, vær
 ikke saa bange. De være sig dertil,
 og tilsidst befinder de sig saa vel,

”Såm Friskene i Vandet.”

En Bonde var misfornøiet med Dommerens Fjendelse, og sagde, at tv. vilde gaa til en høiere Ret.

”Ja, gjør det,” sagde Dommeren, Retfærdigheden strækker nok til.”

”Det troer jeg nok; for, hvis andre ikke bruge mere deraf, end De, hr. Dommer, saa vil den neppe slippe op saa snart.”

Fængselspræsten: Det er min Pligt, inden Deres Henvættelse, at spørge Dem, om De ikke endnu, i den Verden, skulde have et Ønske, De vilde have opfyldt. — Forbryderen: Jo, hr. Pastor. Lad Dem henge i mit Sted.

Cosmüs, Hesting af Florens.

blev engang høilig opbragt over en Vens Froløshed. Man søgte, at bevølige ham. — ”Den hellige Skrift lover vel,” sagde han, at man skal tilgive sine Fjender. Men jeg har, i hele Bibelen, ikke fundet noget Sted, hvor dette og-saa paabydes imod Vener.”

En Mand lod indhugge paa sin afdøde Kones Gravsted, ”Ta over krone ikke kalder sig tilbage til Livet; derfor græder jeg.”

En Hverre raadete en gammel Dame, der led af Rheumatisme, til, at hun skulde forsøge, at anvende Electricitet; det havde han selv gjort.

Electricitet; Tak, det har jeg prøvet godt nok. Lynilden slog ned paa mig i Fjor; men troer De, at jeg havde mindstke Nytte

af det", svarede den gamle Dame.

En pietetistisk Urtekammer havde en Dag følgende Samtale med sin Læreveng: "Johann, har Du kommet vand i Rommen?" — "Ja." — "Har Du kommet Smaasten og Ris mellem Rosinerne?" — "Ja." "Har du fegtet Tobakken?" — "Ja." — "Lad os saa gaa i Kirke".

Paa Veien til Retterstedet spurgte Misdæderen en Præst, der ledsagede ham: "Hvad Dag er det i Dag, hr. Pastor?" — "Det er Mandag." — "Naa, Ugen begynder saamen godt for mig".

Falkonan 1890 segir: Vatnsberar eru langtum nauðsynlegri, en gullkrifottir embættisömen, eta jafnvel sjálfir Þrískúpin; því biskupslausir getum

við vel lifað, en vatnlausir ekki

"Logberg" segir 1888: "Litt af því fyrsta, sem Lára þarf, er rétt skilningur á orðinu 'frelsi'. Frelsi er ekki óheimjúskað, heldur ábyrgð. Það eru margir, sem halda, að þeir séu fjálsöi (tömerikmen), þegar þeir leggja fetunum uppá borðit, og hrækja út úr sér töbakslög, og hafa í frammi dómskap. Og þeir eru margir, sem sýna frelsi sitt í því, að fjóta úr eini vistunni í aðra. Þeir halda, að menn geti gert allt, sem þá langar til; at það eigi við, að vera vinstalegr, og óvifinn, til að sýna, að enginn eigi nein ráð yfir þeim. — En frelsit er inífalit í því, að hafa fíllt

tækifæri til, að gera gott, og til, að vitja sér brátt, gegnum lífið, á heitarlegan hátt; en alls ekki í því, að gera illt, eða skada. — "Logberg" tilfærir þessi Krists ord: "Salir eru högrósur, því þeir munu jarðrikið erfna"; en segir um leið, að þessi ord séu heldur en ekki færir að gleymast mönnum í Ameríku; því að peningagrótið er ortið frá allt, en bróðurastir ekki.

Flýðni við guds vilja og lag, er skilyrði fyrir sálu mannsins. Men verður alls ekki þrællyndur, og missa ekki tilfinninguna fyrir sjálfskæði síni, þó menn læri, að laga

vilja sín, eftir vilja annara. Men hafa gott af því í lífinu, þar sem svo margir eiga óvillum þjónustu at veita. —

Alexander den öfura hafði í Egypten forkyndt sig som Jupiters Son. Cæsar vilde, ved Ascanius, nedstamne fra Gudene. Mahomed var traadt frem, som en Prophet, endskjönt han, i Udøvelsen af sin Tændelse, for frem, som en glubende Shiger, og tillagde den frygteligste af sine Underbefalingsmænd det Tilnavn: "Guds Svord." Atilla

løb sig kalde "Guds Svøbe"; og
 Guddømmen selv modtog i den
 kvistelige Middelalder, ligesom
 i den hedenske Oldtid, som sit
 fornemste Attribut (af Præster og
 Digtere) Lynet, Herredømmet over
 Krigen, og Plagens Skjæbne. -

Napoleon I. sagde:
 "Af Overskuddet af Klo-
 -stergodserne har jeg sørget
 for Præsterne, den interessanteste,
 og nyttigste Deel af Geistligheden."

Sami: ligesom der kun gives
 een Gud, bør der i en Stat
 kun gives een Retfærdighed.

Den privilegerede Justits er en
 Misbrug, og strider mod Folkets
 Rettigheder. - Jeg har ophævet
 den. -

Fleyri folkit, hér fæst allt,
 hattar, kápin, Lasev-sált,
 brami, vindlar, brenni,
 barnagull, og hialin. -

Fleyri folkit, hér fæst allt,
 heimúin, sem lætr fált;
 barnatán, og brókavskín,
 og barbari, i hús gangin. -

Þeir byggja kirkjün á Þakkannum,
 fyrir prestin. -

Þava sig úr Þakkannum,
 þ' prestin. -

Stundlausofn
 nr. 2102.

Og hves ein geft t' hdr. marg,
 þ' prestin. -

Þvo hafu þeir lokt enga björg,
 þ' prestin. -

Frihavn er tollfrit Territori-
-um, beliggende ved en Havn,
hvor Vares fra Udlandet kan
oplægges, sorteres, behandles, ja
endog forædles, og atter tollfrit
udføres, uden nogen Kontrol,
eller Betænkning, fra Toll-
-vesenets Side.

Isafold 1890 segir: Egan Helg-
-öland er 100 úr \square , með 2 þús.
búar.

Þvír skúman kom úr að
Vogóssúm 16. Okt. 1890, og
sagði: "Ekki við getum ekki
geft svo vel, að fá að liggja
hér í nótt?"

Já, sem á hægt með, að liggja,
á ekki órdugt með, að lova,
að stela.

Það er allskostar rétt, að bei-
-ta hærðsjómarráldi við skól-
-ingja, svo framantl. sem það
er gert, í þeim tilgangi, að
efla framfar þeirra, segir Stu-
-art Mill.

Þá er sévlegur gudsáttur deyr, í
kap. kirkjuni, geti þáfi, eftir
bráðabyrgðarvan sökni á afísefli
hans, lýst tv. Sælun (beatificatio)
Er þá lýft, að veita hm. djúk-
-um sem heimilisdjúkling, eða
úveitarjúkling, eða landsjúk-
-ling. Þúvar (50 árum þar frá) má
taka hím Sæla manni í djúól. tölu
(canonizatio); og má, úr því, djú-
-ka tv. opinberl. í allri kap. kirkj-
-uni: Við canonizatio, er sett úr
vanótknarrétt, og skal þá samna,
að tvö þráptaverki hafi (að minsta
kosti) orðið þí djúvólunguinnis tilstelli.

Er þá ein þromator fidei (= trú-
-eflandi) skipaður í embætti nafni,
að vefngja kvartaverkin; og
koma fram með vöku, móti
dyrdölingunum hins Söla manns.
Hann kallast advocatus diaboli
(talsm. djöf). Gegn því er skip-
aður advocatus dei (talsm. Drott-
-ins).-

Stuart Mill segir um Pál
postula: "Hann stýddi vit eldri
sitafvæði, nl. Gyrikkja og Róm-
-verja. Og í vátleggjngum sín-
-um til kristina manna er
það sífellt viðleitni hans, að
lata sig eptir henni; og það svo
mjög, að eigi verður betur séð, en
að h. fallist á fralahald."-

Stuart Mill segir: "Stærkar
fjónir eru að einis annað nafn
á tæpi, eta fræki. Það má

beita tæpinu til, að vinna illt.
Er alltaf getur og meira gott orð-
-it úr tæmiklu edli, heldven
úr dauðu og dælaninu."-

Sami: Þá sami móttækilegri,
sem veldur því, að persónulegar
fjónir eru fjöruvar og ríkar,
hann er einig úppörettan að hinni
heitustu að á dyggðinu, og að
hinni alvarlegustu sjálfs gát."-

"Það er ekkert í trú, eta hað-
-semi, kristina manna, sem
meinu veldur um, að eitra hatr
Muhamedsmanna á þeim, heldren
það, að kristnir menn eta svins-
-fleski. Það er fát, sem kristnir
menn og Nordraffmenn hafa svo
megnan viðbjót á, eins og Mu-
-hamedsmenn hafa á þessum
hætti, að sedja hungri sitt," segir Stuart Mill.

Koraniū begir: "La stjórn-
andi, sem veitir manni
embætti, ef annar er, í ríki
hans, betri til þess hæfr, hán
sýndgar gegn gúði, og þjóð
síni!" -

Deorum injuria diis curae
= Brot gegn góðum úm varta
góðin ein (i: menningin er ú
ekki réttir atilav sakar, úm
brot gegn gúðs boðum). -

At fortiori = af sterkari (gildari)
rökum. -

The Poor Law Board. - Ad-
ministrators of the poor rate.
Board = stjórnarnefnd; ráð.
Rate = gangverð; hlutfall; mali-
kvartí; útsvar; skattur. -

The Poor Law Board¹ hefur á
Englandi, yfirsýningu, með fé-
-hæwanefndunum (administrators
of the poor rate). -

Metaltal í Krýsuvíkuví-
-söken (1881-1890):

Fæddir	1.3.
Fermdir	0.6.
Giftir	0.2.
Dánir	1.0.

Metaltal í Strandar- og
Kru. sökenum, til saman
(1881-1890):

Fæddir	6.0.
Fermdir	2.1.
Giftir	0.3.
Dánir	4.9.

Napoleon fyrsti sagði:
"Ómögulegt"! Það ort er ekki
til í míni ortabók.

Overtroiske er noget, som intet
Menneske vil vedkjende
sig, at han er; og dog er
af 10 Mennesker, di ni over-
troiske.

Det bedste Middel imod
sygelig Tilboielighed til, at
rüge over sine egne Sorgen,
er, at faa sin Sympathi
sat i Bevægelse, ved an-
dres Menneskers Ulykker
og Sorgen.

Henry Drummond segir:
"Hinn ómentastasti mádr kann
að hegða sér vel, jafn vel

í heinu tignasta samkvæmi
ef h. ber kærleika í hjarta sér.

Tami: "Óð hattir við, að halda
stygglyndi - andstæði blúlynd-
-isins - harla saklausan brest,
og skodum h. opt eins og d-
-merkilegan breiðleika - ætt-
-gengum brest, getólag, er
eigi sé ástæða til, að taka
til greina, er dæma skal
Rúgarfar einhvers manns.
Það er einmitt einkenilegt
við löst þennan, að hann er
skaplostr hina dyggðugú.

Tami: Engin löstr þin núr
meira mein í ^{viðstí} ~~mann~~ félagi,
er stygglyndi, — ekki lösta-
-gvinnd, ekki fegvinnd, ekki
ofdrykkja. Það gerir mönnum
lífis leit. Það raskar friði í
borgaval. félagi, og ólitr hin
helgustu bænd.

Henry Drummond segir: "Ein-
-hver hin mesti náttúrúþek-
-ingr, sem nú er uppi, William
Thompson, sagði nýlega: Guðfi-
-velin er að leggja stundun".

Landlæknar öð á Íslandi:

1. Bjarni Pálsson (1760-1779).
2. Jón Sveinsson (1780-1803).
3. Tomás Hlog (1804-1816).
4. Jón Þorsteinsson (1820-1855).
5. Jón Hjaltalin (1855-1882).
6. G. Schierbeck (1882-) 1894.

Láun í tíð hina fyrstu
tveggja: 300 rd., og leigulauð
bújard, og húsnæði. Eftir alda-
-mótin: 500 rd.; og 1833, er land-
-læknir fluttur til Ríkis: 1050 rd.
Nú: 4 þús. Kr. (s: 1891).

Í Október 1891 sagði einn
Skúmmur, að það sé lagaskylda
fyrris kaupmæn, að lána al-
-þýðunni. Skúmmur þessi
áleit einig, að hertendis prest-
-ar væri, að lögum, þessu
-tollóþfir.

Ölfusárbrúin: lengd 180 al. í þer-
-af 120 al. yfir ána sjálfa, en 60
yfir haf það, er milli er aðalstó-
-úlðins, á eystri bakkanum, og
akkerisstópulðins þeim megin. Er
Breidd: 4 al. - Flad brúarinnar niðr
að vatnspletinum, þegar ekki er
væstr í áni: 12 al. - Allt járnid:
50 tons (= 100 þús. lb). Plankar: 1200.
Stötki: 72. - Þús. mæn geta gengið
hann, án skata.

Brúin milli New-York og Brook-
-lyn í Ameríku. Flad yfir sjávar-
-mál 120 fet, þegar hásvavat er.
Breidd akbrautarinnar: 80 fet. For-
-tan járnstengir halda brúni upp.

15 þímbl þykkir, hver um eiq.
Kostadi: 130 mill. Króna.

Brúin yfir Forth of Forth í
Skotlandi: £ 620 fet. Í hana
fóu: 50 þús tons af stáli (= 100 mill. £). Kostadi: 3 mill. £.

Pessimist = svartgellingur;
grágellingur.

Verzlúninga á Eyrabakka
fékk kaupmadr Johan Chr.
Lunckenberg, og keypti hann
25. Júlí 1795 gartinnar
Einarshöfu og Skúmsádi
af hinri konunglegu is-
-lenzkú og fimmvörð ver-
-unnar söluáskrift, fyrir 319 rd.
85½ sk. Verzlúningstjóri Lunck-
-enberg var þá Niels Lam-
-bertsen. Þegar Lunckenberg

dó, gerðist hann kaupmadr
á Eyrabakka; og keypti jarð-
-innar af búi Lunckenbergs
10. Mars 1807, fyrir sama
verð.

Þegar þiskavarnir sátu um
Paris 1870-71, voru þessir
prísar, í borg þessari:

	Þr.
1 þ hrossakjöt	7.20.
1 þ hundaköt	2.88.
1 köttur	10.80.
1 egg	3.60.
1 rotta	1.50.
1 dúfa	10.80.
1 þ ómör	57.60.
1 skeffa kartöplur	25.20.
1 kálhöfud	11.52.
100 þ brenni	7.20.
1 "Kalkun"	108.10.

Hovedhaarenes Antal.
Medens enhver blond Skjøn-
hed, daglig maa rede og
flette omtrent 140,000 Haar,
maa Brunetten nøies med
109,000; den sorthaavede med
102,000; og den rødhaavede
endog med kun 80,000.
De færreste Damer aner, at
de borer 9-11 Mile Haar
paa Hovedet. Ja, de lys-
haavede borer endog over
14.

Lidt om Jernet. Et Stykke
Jern, som har 50 Øres Værdi,
faar, naar det ham-
res ud til Hestesko, en
Værdi af 2 Kr.; som Land-
brugsredskab: 3 Kr.; som
kunstindustriell Gjenstand:
30; som Synaale: 50; som
Knapper: 500. Som Uhsjæder
kan det stige indtil: 30,000. $\frac{1}{2}$

1870-71: I de 7 Maanedes,
som Krigen varede, havde
Tyskland disponeret over
1,146,355 Mand, og 2088
Kanoner. Der var leveret
over 100 store og mindre
Fægtninger, ved hvilke de
tyske Tropper kom i Be-
siddelse af 26 befæstede
Pladser, gjorde 374,000 Fang-
er, erobrede 120 Ørne, eller
Faner, 6700 Kanoner, der
nærmest bestod af Fæstn-
ingskyts; og langt over
100,000 Geværer.

Frankrigs Krigsstyrke
var: 442,500 Mand, foruden
Folkehærene, paa 3 à 400,
000 Mand; 984 Stykker Fæst-
skyts; og 150 Mi. Vaillesier.
Tyskernes Tab af Døde,
Saaede og Savnede beløb sig

til 6157 Officerer, og 123,
453 Mand; deraf 49,000
Døde. Franskmændenes
Tab regnes til 276,400
Mand, iberegnet det store
Antal, der døde af Syg-
dom paa Hospitalerne.

Den lykkelige Ungdom, naar
den er ung i Sind, og ikke
blot i Skind, eier den her-
lige Gave, at kunne afvinde
Livet skyldfri og glade Nyd-
else, selv under de Stav-
veligste Forhold.

Spørsmålinger til Söknarsprett-
ins:

1. Er kirkjörækni i þessari
Sökn, i göðu lagi?
2. Situr fólk, með kyrrð og
sidsæmi, undir embættisgjörð-
ini?

3. Fer söngvísir i kirkjunnari vel
og tilhlýðilega fram?
4. Halda foreldrar, og húsbændi
börnunum sínunum, og hjúnum, til
kirkjörækni, og göðra sita?
5. Er hústeikunum reglulega hald-
ið úppi á hverjum bæ í söknin?
6. Er nokkr skortur á Biblium,
N. Testam., barnalærd. bókunum,
eða öðrum gúðorðabókunum?
7. Er almenur áhugi sýndur á
hinni almennu barna-úppföðslu,
bæði i kv. dómum, bóklestri, skrifit,
og reikningi?
8. Er nokkr heimili, sem öj-
na vanræðslu i þessari efni?
9. Trúkast heir úmferðarkenningar,
eða skólakald, og með hverj-
unum árangri?
10. Veitir söknarsnefndin yðr
göta aðstøtt, til viðhalds sit-
sæmi, og göðrar reglu, bæði
við gúðspjónustunna, og i söfn-
unum, yfir háfrit?

11. Erú safnadarfundir vel sðk-
-tir?

12. Er hér nokkr sérstakur félags-
-skapur, til að efla menntun,
og sitgæti, svossem lestvarfélag,
blindindisfélag, sunnisdagaskóli,
eða annað þessháttar?

13. Er hjúskapnum i heitri
haldit?

14. Þrákast það hér, að ógíft
fólk búi saman sem hjón,
eða laúslóti, og hneislaulegt
athafi, á annan hátt?

15. Þrákast hér óvall, eða
dreykkyrkjuskapur, einkrúm á
helgum dögum, eða ómátt-
-sýnleg helgidagavina?

16. Erú i þessari sök
nokkur brogð að deilum,
flokkaáttum, vantrú,

gútleysi, villrikeringum, eða
öðru þessháttar? -

1. Sjúir presturinn á hinga og
skylduverkni, i embætti sínu,
yfir hófuð?

2. Rækir hann messu gjörðis vel,
og verkilegar? reglulega?

3. Er tekið til embættis, á ákvest-
-num tíma?

4. Rækir hann barnauppfoð-
-inguna vel og kostgæfilega?

5. Spyr hann börn vit kirkjunnar,
á hverjum tíma árs, og hve
lengi ársins?

6. Vitjar hann sjúkva tregðu-
-laust, tilkvadd, eða ótilkvadd-
-ur?

7. Sjúir hann, vit skóla, og
kvöldmáltíð lotningu fyrir
saksamantínum?

8. Kemur hann tregðulaust til

Sýningar til safnadarinn.

at skila börn í heimahúsum þegar þess þarf?

9. Flúsvítjar prestur rökilega, á hverju ári, í allri sókninni?

10. Heldur hann reglulega safnadarfundi, á ári hverju?

11. Er prestur, með kenningu, dagfari, og orðræðu síni, söfnuðinum til fyrirmyndar, og iðgættar-ingar, í öllu kristilegu líf-erwi?

12. Letur h. sér allt um gott iðgættar, og iðgættar fátækra barna?

13. Letur h. umtalslaust nokk-urt hneygli, ef ólíkt kemur fyrir, í söfnuðinum?

14. Er nokkur sérlegur lostr, eða brestur í fari hans, svo sem drykkjuskap, ósælni, ófússemi, eða annað þessháttar?

15. Flagar hann sér í embætti-íðuefnum, eftir fyriróskipút-um reglum?

16. Hefur nokkur tilfari til umkvörtunar, yfir honum, í nokkru tilliti? -

Með 13. spurn. í fyrra flokki, er átt við það, hvort vel fari á milli hjóna alment í sókninni; eða, hvort nokkur ólag sé á, í þeim efnum, t.d. að karl, eða kona, sem komist hefur upp á milli hjóna, fólóst á heimilinu, til fr. haldandi ofræðar, og hneyglunar. -

Með 11. spurn. er vitanlega ekki átt við meiri füllkomnu hjá prestinum, en það, sem eðl-ast má til, með sangirni, af sitvöndum, og samvitkúsum-um manni, í þeirri stöðu. Með Flú 15. spurn. lítur til þess,

hvert vikid þé frá hinu logbóð-
-nar, og viðtekna, svo að d'a-
-nægja við ^{þess}verti.

Í alþingismana-veisluni
1865, var jétit það, sem
hér fer á eftir:

1. Súpa; 2. Svínakjöt; 3. Laa;
4. Frikassé; 5. Búsin gúr;
6. Steik; 7. Kókúr.

Konungsfúlltrúi hélt þessa
veislú.

Danmörki. Árin 1879 - 83:
af korni flútt 900 þús tünnum
meira út, en in. Árið 1890:
útflútt 60 mill. þd. smíðs; 70
mill. þd. flesk. Seglskip: 2938.
Gúfúsíkip: 305. Det fover. Dápsk.
Selsk: 100 skip. Bátar alls, í
landinu: 11200, að tölú.

Kerling sagði: Bevara þú
mig allsaman, Dr. min, fyrir
útan líf og sál.

Landshöfð. segir í bréfi 19. Jan.
1892: "þegar um endurgjald
ferðakostnaðar, eða annars kosn-
-aðar, er að ræða, þar sem
ekki liggja sérstakir sam-
-ningar, eða önnur ákvæði
til grundvallar, getur ekki ko-
-mið til mála endurgjald
fyrir annat, en það, sem í
raun og veru hefur verið til-
-kostað. Það nær þannig engri
átt, að hvarðslaknir, eða aðrir
embættismen, hafi nokkurn
vætt til, að heimta borgun
fyrir fylgdarmen, sem þeir
ekki hafa haft, þótt þeir getu
haft hana; og, þó að slíkt þvi

mitið, kúni að hafa komið fyrir, að embættismenn og aðrir hafi, í fordakostnaðarveikningum sínum, þetta úpp borgun fyrir þá fylgðarmann, sem þeir eigi hafa notað í vörn og veru, þá er það alveg ólöglegt, og rangt.

Forsmand = skógarmaður.

Landsh. segir á Alp. 1891:
"Lestakl. vil eg frábidja stjórninni, að hún velji slóða í embætti þau, sem hún á að skipa"

Balles-kver var prentað 1791; en 1794 var skipað, að það skyldi tekið þá kennslubók í skólunum.

Lærðis skólar í Danmörku eru: 13 ríkisskólar; einn þeirra í Kjöfu, Metropolítan-

-skólinn. Lærðis skólar ein-stakva manna eru um 20; og eru 12 af þim. í K. höfu.

Páll Briem segir: "Frelsið er, hvernig þess það er notað, síðferðis: kvafa." Melior bellicosa libertas, quam pacifica servi-tus.

Quod licet Jovi, non licet bovi.

Aðalabiti Unitaratriar eru: Trúin á eining gúðs, sem mót-ætning við þrenninguna; á fullkomna gærku hans; framför mannsins, í stöðin fyrir fall þs; á mándom Jesú, í stöð gúð-doms; á bíbliuna, sem náttúrl. bók, í stöðin fyrir yfirnáttúrl. bók; á sálhjálpu mannsins fyrir lífinu sitt, gagnstætt sálhjálpu hans, fyrir kreddu, eða sakramenti

a' salihjælp allra manna
 um síðir, met því, að þeir
 leitist til, að sjá dæmleikan,
 og fylgja honum, gagnstætt
 tvíni a' endalauðar helvitis
 þristir. -

Den romerske Abbed Dion-
 -nysius, met Tilnavnet
 esigius, som levede i det
 6. Aarhundrede, var den
 Første, der begyndte med,
 at regne Aarvene efter Ch-
 -risti Fødsel. -

Nordenden af Forindien
 er saa langt fra dets Syd-
 -ende, som Bordeaux fra
 Moskva, eller Neapel fra
 Arkangel. Fra Vest til
 Øst er Afstanden, som fra
 Madrid til Königsberg. -

Salomon's müstevi var: 60
 al. a' lengd; 20 a' breidd; og
 30 a' hæð. -

Salomon havde 700 Ge-
 -malinder, alle af fyrste-
 -lig Rang. -

Demokrati er en Forfatn-
 -ing, der, ligesom Aristi-
 -kratiet, kan gaa over til
 Oligarchi; meget let kan
 udarbejde til Vilkaarlighed
 hos Følgen (oklos), og saa-
 -ledes faaer Navn af Ochl-
 -okrati. -

Tyrann er i græsk Betydn-
 -ing Enhver, der, tvertimod
 den bestaaende Forfatning,
 opkaster sig til Enhersker,
 hvad enten han saa er
 god, eller ond, Regent. -

En Konge i Pontus, som
 havde hørt meget tale om
 den spartanske Nation,
 -alsøppe, lod udtrykke-
 -lig derfor kome en spar-
 -tansk Kok. Han fandt
 ikke, at den Røt smagte
 godt. Kokken svarede: Det
 tror jeg gjerne; var Suppe
 smager ikke godt, undtag-
 -en for dem, som bade sig
 i Evrotas.

Gymnasiūm betyder eg-
 -entlig et Sted, hvor man
 viste sig nøgen (gymnos), for
 at øve sig i Legemøjsardig-
 -heder.

Pebersøvend, skal have sin
 Oprindelse, fra de tydske
 Svende i Kjøbenhavn,

som stode i Boderne, der
 tilhørte Hansesløderne. Di-
 -søe Svende maatte ei gifte
 sig; og da en af deres vigt-
 -igste Handelsartikler var
 Peber, faldt man paa, at kal-
 -de dem Pebersvende.

Sol praecipuarium lingua-
 -rum subsolarium = Solen
 af de fornemste Sprog und-
 -er Solen.

Prior tempore, potior iure = Jo
 før i Tiden, des nærmere i
 Rettigheden.

Ungentem pūngit, pūngen-
 -tem vūsticus ūngit = Klapp-
 -et Bonde dig slaaer; men
 slaget Bonde dig klapper.

Lenit albesgens animos
 capillus = det gvaanende
 Haar mildner Sindets Heflighed

Dulge est sapere. Dulge est
desipere in loco = Det er
sødt, at drikke af Visdom-
ens Kilde. Det er sødt, at
skjemte, i rette Tid.

Gaudia pella. Pelle timorem.
Neq. doler adsit. Spemq. fu-
-gato = Driiv Gled, Frygt, Sorg,
og Had, udaf dit Hjerte.

Et sic nullus erit pulvis,
tamen excute pellem = þó
ekkert díst Gje, þá áttú
samt að dístu klæðin.

Landsh. Regis a' alp. 1893:
"Prestar, sem sitja i brauti
sinu, eru ekki skyldir til,
að taka við auka, á braut-
-inu, ef þar með fylgja
afbrigði." -

L. höft. Regis a' alp. 1893:
"Eg get ekki i myndast
mér, að matv, sem er í
hávi stöðu, hefi í R. viki
geti lagt mikið fe til hlut-
-av, þó h. hafi 4800 Tr.

Kilometer = 1591 alin.

Dröfnuheiðmar dinnar brú

Þovlakur Regis a' alp. 1893:
"Mér þykir það undarlegt,
að væ, sem er um að bjóða
um stjórnsfelð, og þó um
jafnvel svo langt, í þri, að
væ jafnvel viljum þá fest
-andi neitum av vald, að
væ skilum ekki vilja hafa
felð, þegar væ litum nið
þóss. Þeir, sem herra stan-
-da, vilja druga þetta gylli
til sín, en umkomu minsta

hlíta fjöðarinnar, vilja þeir ekki gæta á þeir, nema í litlum málum."

Hallgr. Sveinsson segir á alf. 1893: "Almennt kirkjusjóti er nú engin til, heldur þáfu af fjöðökum sjóðum, kirkna. Það er ekki meiningin, að gefa kirkjusjóti samvegislegan, né taka frá einari kirkju það, sem hinna vanhagar." (Lög 22, Maí, 1890, 4. grein).

Alþingishúsið greiðir gjald af 12.15 aln., af byggðri lóð, og 1859 aln., af óbyggðri lóð.

Melankton segir: "Saxa andeto, veteres Latinos adhibere; Graecos amplexamine,

sive quibus Latina tractare recte neguerunt = Hafis hug til, að vera vitris. Legg-it skuld á hana fornú við - höfundar Rómverja. Legg-it alúðarvækt við Gykkki, þó, ein þeirra verður ei farit með Latneski fræði, svo vel sjá."

L. höft. segir á alf. 1893: "Það er síðr í öðrum löndum, að ríkið hefði stór geymsluhús (Fveditoplag), þar sem toll skýldar vörur eru geymdar."

Fornú rei síta = fasteignarvarnarping.

"Sankvit" þýðir: Det vel-ordneðe, Frydneðe, Samen-

-föede, Uddanede, i sig sílu
Tilsvækkelige. - "Sankest"
ophørte, i det 3. Aar hund-
ede f. Kr. -

"Skomager, bli ved din
Læst."

1. Trunkent kristni bød Oddr hóf
i eigin sókn, en trúarpróf,
Týndi kenarans lag og list,
Lýtur in týndi, at nefna þerist.
2. Sóknar men lærdú bíldarfangi,
svik i viðskiptum, lóðagangi;
á trúar god varð isan þeim.
Engin má fjóna þessum tveim.
3. Kristni bódslófið kom á þvent,
Kirkjuþladi nú var það sent,
Um isuna ei sást þar sátt
orð neitt
Sánleik i hinu öllum breytt.

4. Kapólska hræni, og kvinútrú,
Krisni bótari varast þín.
Metirú sanleik minna, en gull,
mægi þín reyntist taldregt bíle.
5. Kenirú ei það, sem kenir þú,
kynna mátt' fræðin beti þér.
Blindr ef leidir blindan man,
bíur min villar, er ókatar hann.
6. Haltu þig fast við þorsku þín,
þar áttú heimar, Oddr min.
Leikfangið hæfir þórnun best,
"Bliu kinn, Skomager, ved din Læst."

De svömine. -

"Hvorfor drikker De mere, end
De kan taale?"

"Føat drikke mine Løger."

"Og det lykkes Dem?"

"Åk nei, desværre; de kan
svømme."

Evlindur Gottskalksson,
fyr bóndi á Gardi í Keldur-
hverfi, andaðist að Ási í
Kelduhverfi 19. Júní, 1894,
76 ára gamall. Elli síni
kvað hann þetta:

1. Ut er vinnit afiskid,
ei skal kvíða þvi;
bróðir bjótt á móti,
betri veröld nið.

Flakkar huginn í fjöls,
hvínja líkaminn fjöld;
andans getur alvaldin,
við afinnar kvöld.

2. Gengin er nú gleðit,
við grafarbarminn sit;
leisast tekur listinn
lífins þunga strit.

Hefur opt heimskan blind,
hvíflað valtan fót.
Þótt veröld sinni við mér loki,
varðar ei hót.

3. Mjög þótt villumst mána þú,
nú myndu lífsins þraut,
bláan bróðir eiginn,
sem betur hverja þraut;
hann er ljós, hjálp og líf,
heilög sattu gjörð;
er saminnáði sálúheim,
við sýndinga jörð.

4. Nú eilíft hljómar endalaust
hans únasvöldin skær:
"Komid hingat hvelldir,
hjarfa minni nær;
vermist elskunnar eld,
eynda firrist gangi
tapaðan son, og týndan sátt,
eg tek mér í fang."

5. Ó, þú mikli, mildi, Guð,
 maða hjálpin ein;
 þú ert sjálfur Sælur,
 sem öll græðir mein.
 Gleymi lof, heitun djúð,
 himin bæði, og læð!
 Öll þín stjörn er undrþeki,
 elska, og náð. -

Fólktaf, 1892.

Reykavík = 3640. Ísafj = 770.
 Eyraarb. = 650. Flafnarfj = 640.
 Skipaskagi = 600. Akureyri = með
 Oddeyri = 590. Seyðisfj = 520.
 Vestm. ey. kaupst. = 300. Kella-
 vík = 270. Ólafsvík = 250.
 Stykkish. = 230. Laugarb. = 180.
 Eskifj. = 170. Husav. = 170. Pat-
 -ey = 160.

Melli 70 og 100 íbúa hafa
 5 kaupstaðir: Patv. fj. = 100.
 Flateyri = 90. Vopnafj = 70.
 Tveir kaupstaðir hafa fávra, en
 20 manns: Papas = 18. Reykj-
 -arfjörður = 15. -

Þýtt úr Enskun: "Veit þú
 kirkjufélagi, sem "skimar
 eftir formótum, til að úp-
 -vefja, með þeim andlegt
 líf. Þeyjandi matv. verð-
 -ur eigi vakinn aftur, til
 samar lífs, þótt ferdur sje
 í hin fegunsta búning." -

En Moralist har sagt: "Fru
 hver únce af glæde 18 þerg.
 Fru hver Draabe Melk et þu
 af Eld. Lystspillet er kvætt,

men Sørgeospillet langt. Uvet
 har snart udspiillet sin Rolle;
~~men~~ men Hænnen bliver
 længe paa Skuepladsen. Dette
 er en Advarsel til de Unger,
 om, ikke at gjøre det første
 Skridt, paa den (i Sandhed) sørg-
 lige Bane. -

Lo'folk er de mest lettroende
 Mennesker. Naar Matrosen er
 i Land, med sin svært for-
 tjente Penge, i Lønnen, bli-
 -ver han et let Bytte for
 Skandsivener, og for den
 graadige Land-Hai. -

Dick Donovan, en engelsk
 Politimand, siger: "Bedrag,
 i dets forskjellige Former,
 er indfødt ^{groet} en Del af
 vor Natur. Kvinden,

som bruger forlorne Kvæder,
 eller sminker sig, kan i det
 høieste faa os til, at smi-
 -le. Dog er det Bedrag. Præ-
 -sten, der holder en blom-
 -strende Tale, som han
 har laant af en Prædike-
 -samling, narrer os. Poli-
 -tikeren, der fortæller, at
 han slet ikke bryder sig
 om Stand, eller Stilling,
 men vil offere sig uden-
 -lukkende for Vælgernes
 Tavs, og Samfundets Bed-
 -ste, fører os ogsaa bag
 Lyset, bedrager os. -

Fremstøv dket er den høie,
 og evige Grundlov, som

Skaberens har givet Alt, hvad der lever. Hvert enkelt Væsen skaber, for sit Vedkommende, efter Fuldendelsen. Vi ere vide af Grund til, at ønskeliggjøre for os selv, eller andre, hvad der forståes ved Evighed, eller Uendelighed. Vi begribe ikke, hvorledes Jalvækkelse kan være uendelig, ligesaa lidt som vi ^{kan} tænke kan os, at den engang kunde standse. Vi have ingensomhelst Evne, til at fatte Tidens og Rumets Mangel paa Grændser, og endnu mindre kan vi tænke os, at de ere begrændsede. Vi se hverken

Tingens første Begyndelse, eller deres Ende, og Vædens udviklingens yderste Maal, er, og bliver, for os en Gaade — se sig Plamarian.

Plamarian siger: Har du aldrig, naar du betragter eder en rigtig gammel Kirkegaard, tænkt paa, hvor lille den dog, til at rumme alle de kendte Slægter, som Aarhundrede, efter Aarhundrede har opdyrget i dens Jord? Mennesket var til, allerede for den sidste Isperode, her i Europa, og den ligger dog 200,000

Åar tilbage. Rimeligvis er
Menneskeagtens Alder, over
250,000 Åar. —

Flammarion Segir: Mennesk-
enes Antal er vokset efter-
haanden. Paa Alexanders
den Stores Tid fandtes
der ~~da~~ maaske 1000 Million
Ved Åar 1900 henved 1500 M.
Ved Åar 3000: 2000 Million.
Og paa Floridepunktet: 10
Millioner. Derefter begynde
dette Antal, at tage af. —

Renten. For Øieblikket (o: Åar-
et 1895), da Renten er
nedadgaende overalt, tviv-
de det have nogen Inter-
esse, at betragte Renten
fra et historisk Synspunkt.

Paa Solons Tid var Rent-
en i Athen ikke mindre
en 18 Procent. Aristoteles
nævner 12 Procent. I en
af Demosthenes Taler næv-
nes 10 P. som en lav Rente.
Alt dette vidner om den
søve Knaphed, som der
dengang har været paa
vede Penge. Man havde
ikke Mithidens rige Solv-
ag Guldproduktion, til at
bringe Renten ned. And-
stedes i det verdensro-
brende Rom, som stæbte
Guld sømen, fra alle de
undervorigne Stater.
Paa Cæsars Tid gjaldt
i Rom en Rente af 5 P.
en Ågerrente. Endnu

senere tillod Justinianus hed-
-evlige Folke kun at tage 4%.
I Middelalderen: 10-12 p.c.
Men op ofte 3-4 Gange saa
meget. Efter de store Opdag-
-elser (a. Aar 1500) sank Rent-
-en atter. I det 17. Aar h.
synker den til 6, 5, 4, 3, ja
endog 2%, for i forrige Aar h.
atter at stige, indtil den, i
første Deel af vort Aar h.
naaede 5%.

Giute Damer ligne Luftball-
-oner. Den Kunst, at styre
dem, er endnu ikke opfund-
-en.

Smaa Sanger taler; de store tie.

Mange stræbe efter et heelt
Brød, skjøndt de har nok
i et stykke.

Köranin segir: "Vin, og
spil, eru iþþfudin af Djöf-
-urum. Gæti yðar, at þer
gleymit eigi Gæti; þvi hin
illi andi notar vin, og spil,
til að kveikja i oss óhræin-
-anloga, og geva oss frá-
-hverfa tilbitölu, og bæni."

Salomon segir: "Littu ekki
á vinu, hveru vart þat
er þveru þat sýnist eins
og þerlu i þikannu; hver-
-u þat venu þríflega nit-
-u. A' eftir bitu þat, einu
og natra; og ólar, eins og
höggormu."

Einars höfu hafði átt in-
statit, þar sem nú eru
sundurvortu nar; hafði

Sundtvet stad is far i
 heygardinnu; og þó á
 sama stad, og það er nú.

Gottsvin fædd: 1763. Jón-
 -túr farnatr fædd: 1777.

Ordet Post, er et latinisk
 Ord: postar, hvormed
 Romerne betegnede hver
 af de mange Stationer,
 som den romerske Ad-
 -ministration havde op-
 -rettet langs Hovedvei-
 -ene. Derfor "Post" = Station,
 Plads, Stilling. Hadrian
 indrettede et formeligt

Postvesen, som ogsaa be-
 -fordrede Personer, og Pri-
 -vatpost, dog mest i Stats-
 -tjeneste, og for høitsta-
 -ende Personer. - Christian-
 -ian 4. grundlagde i Dan-
 -mark, 1624, Postvesen-
 -et. - I 1839 kostede et
 Enkeltbrev til Paris 90 Sk.
 (næsten 2 R); og det var
 7½ Dag, underveis. Til
 Rom behövede et Brev,
 20 Dage. - I 1801 havde
 Danmark 40 selvstænd-
 -ige Posthuse; men 1895:
 300.-

